V. évfolyam. 23. szám

1949 június 3

Ludas Matyi

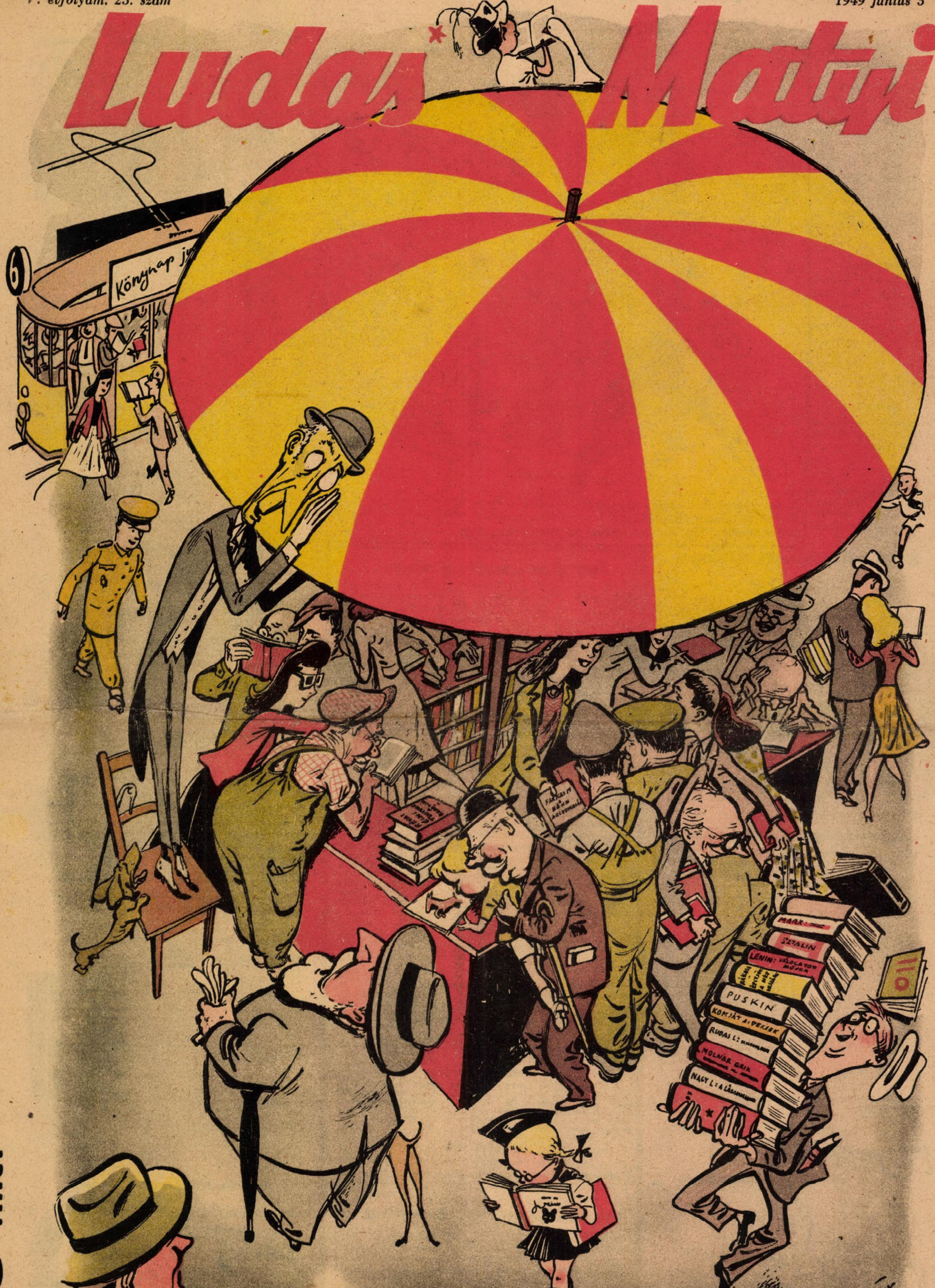
6
Könynap j
FARKAS M. A BÉKE ARCVONALÁN
MARX:
SZTALIN
LENIN: VÁLOGATOTT MŰVEK
PUSKIN
KOMJÁT A.: VERSEK
RUDAS L.:
MOLNÁR ERIK
NAGY L.: A LÁ

70 fillér

Könyvnap

— Mit csinálsz ott fent, kérlekalásan?
— Engem csak a ponyva érdekel, kérlekalásan.

Amerikai híradó

New York

Megdöbbentő eset történt tegnap a Riverside Drive-on. Az egyik legnagyobb newyorki lap főszerkesztője megvacsorázott családja körében, mint más estéken, utána derűsen elbeszélgetett családjával, pipára gyujtott s aztán bevonult szobájába, kulccsal bezárta az ajtót és igazat írt Magyarországról. Tettének oka ismeretlen.

Washington

A washingtoni dolgozók remélik, hogy a párisi külügyminiszteri értekezlet sokáig fog tartani. Egyrészt azért, mert így több remény van a megegyezésre, másrészt pedig azért, mert legalább addig nem látják Achesont.

Alabama

Az alabamai törvényszék tegnap tárgyalta két néger ügyét, akiket a Ku-Klux-Klan ledobott egy felhőkarcoló negyedik emeletéről az utcára. A négereket közfeltűnés okozásáért fejenkint húsz dollár pénzbüntetésre ítélték, az ítéletet azonban feltámadásukig felfüggesztették.

Ludas Matyi Párisban

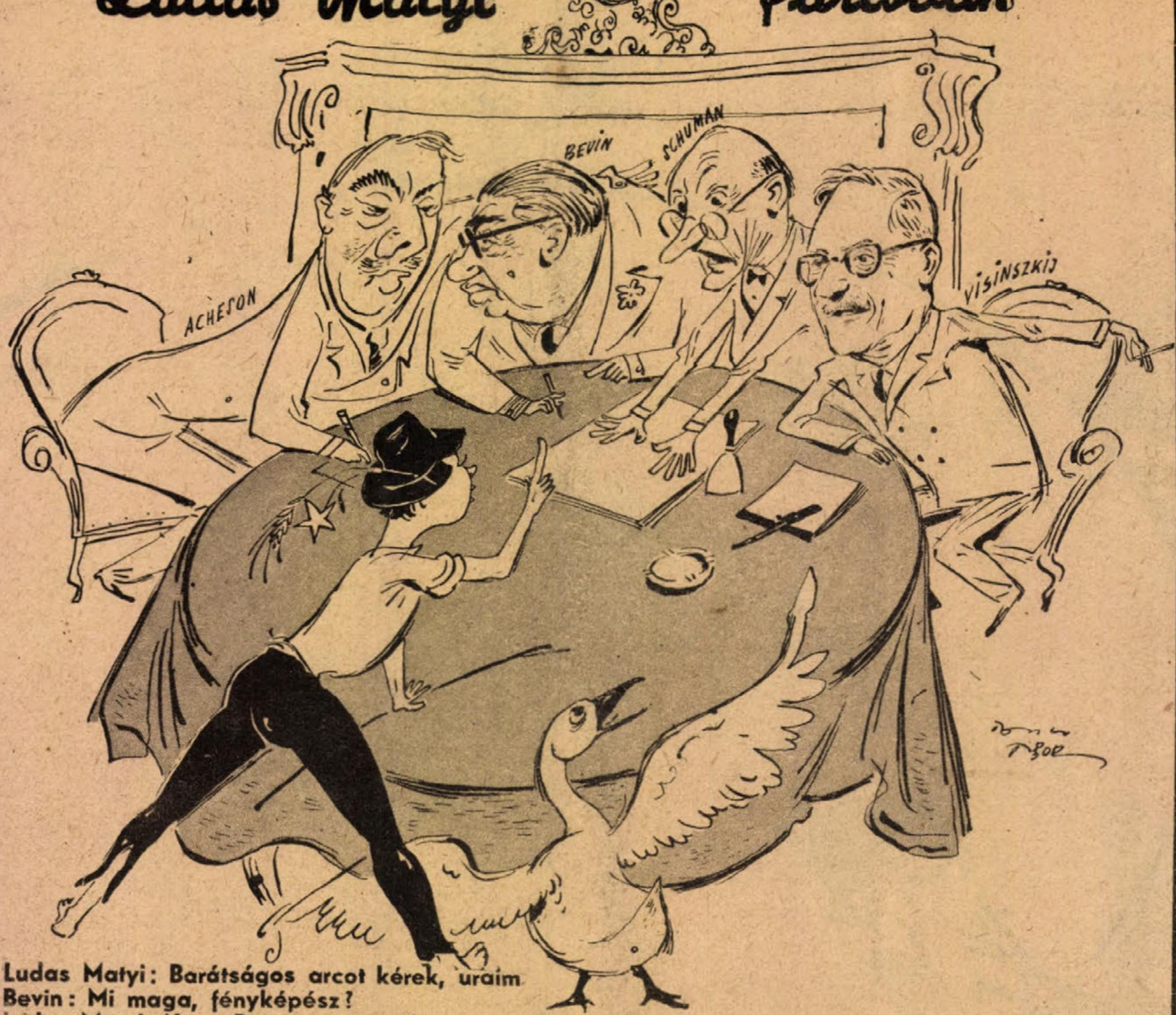

Ludas Matyi: Barátságos arcot kérek, uraim
Bevin: Mi maga, fényképész?
Ludas Matyi: Nem. De szeretném, ha megegyeznének.

„Előkelő" házaspár

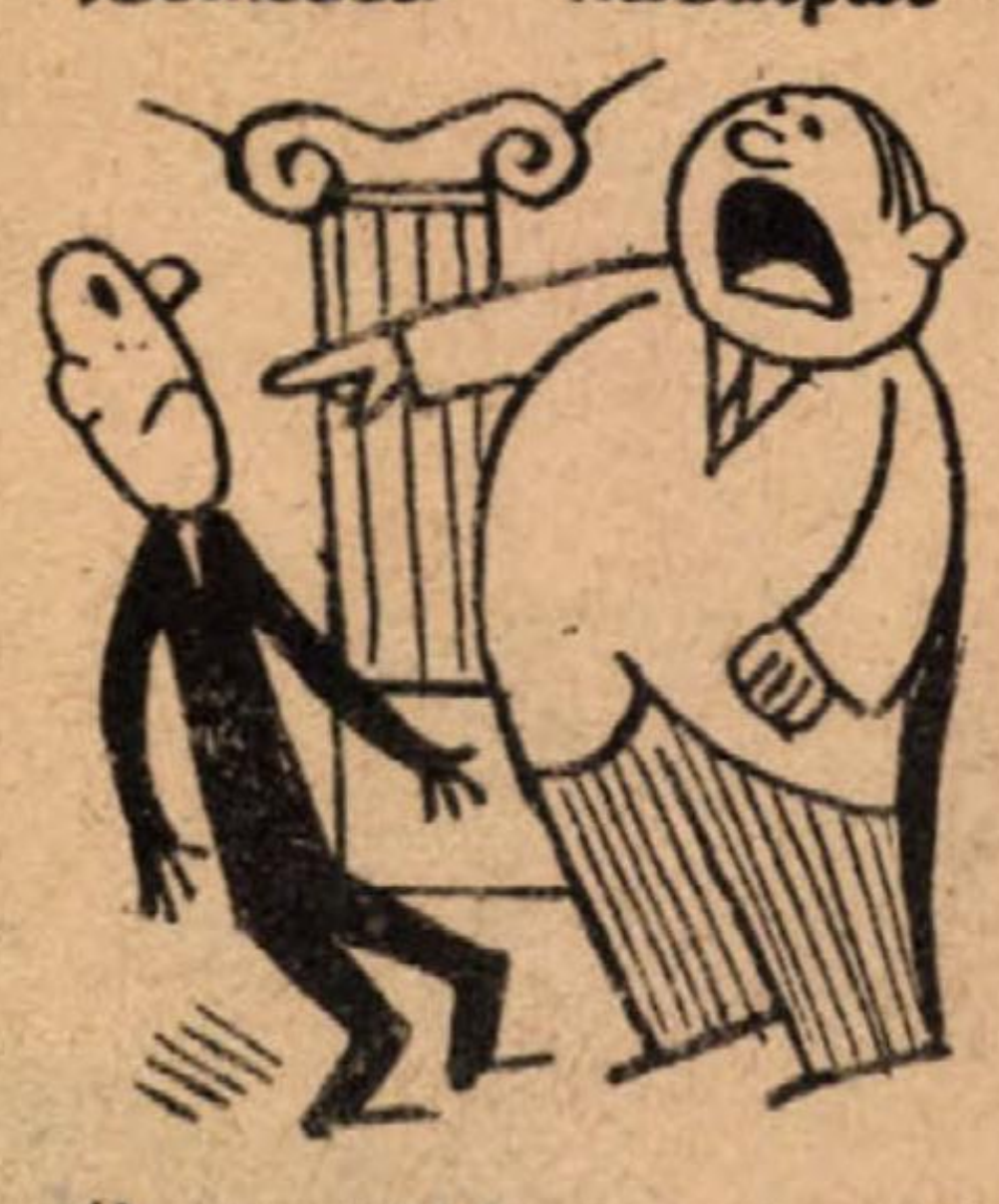

A legutóbbi, nagyon várt eső alkalmából fölelevenítették egy társaságban Budapest leggőgösebb „méltóságosasszony"-ának emlékét. Sofőrje egyszer megjegyezte:

— Úgy nézem, esőt kapunk.

A „méltóságosasszony" fagyos szigorral végigmérte:

— Miféle bizalmaskodás ez? Én megkapom a magam esőjét, és maga is megkapja a maga esőjét...

Nem maradt el mögötte gőg és előkelősködés dolgában férje se, a kormányfőtanácsos bankvezér. Várbeli házának előcsarnokában ráordított egyszer valakire:

— Ha nem távozik azonnal, följelentem!

— Följelent? Milyen alapon?

— Magánpalotasértésért!

A Wall Street világa

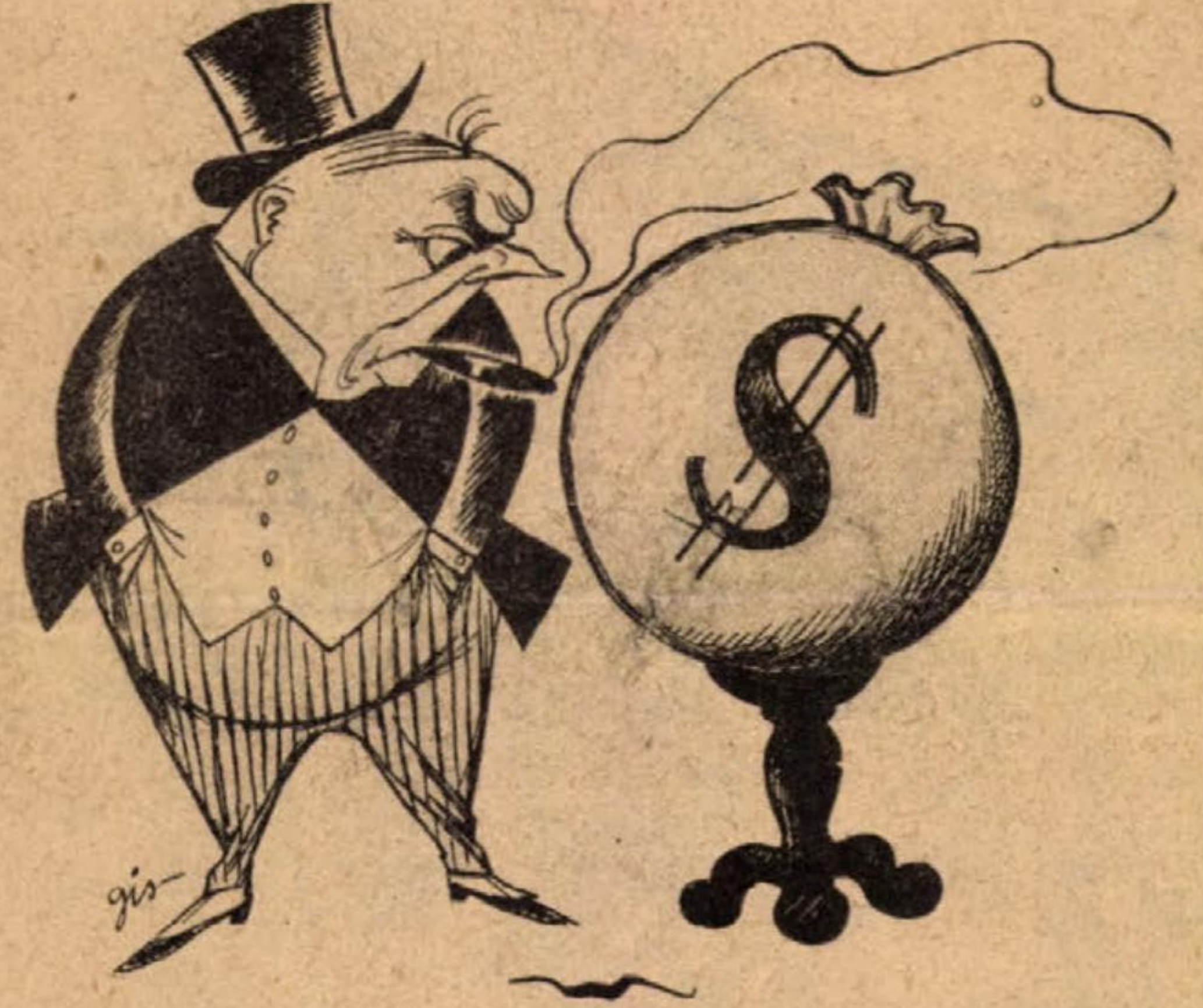

Egészségügyi felvilágosító központ lesz

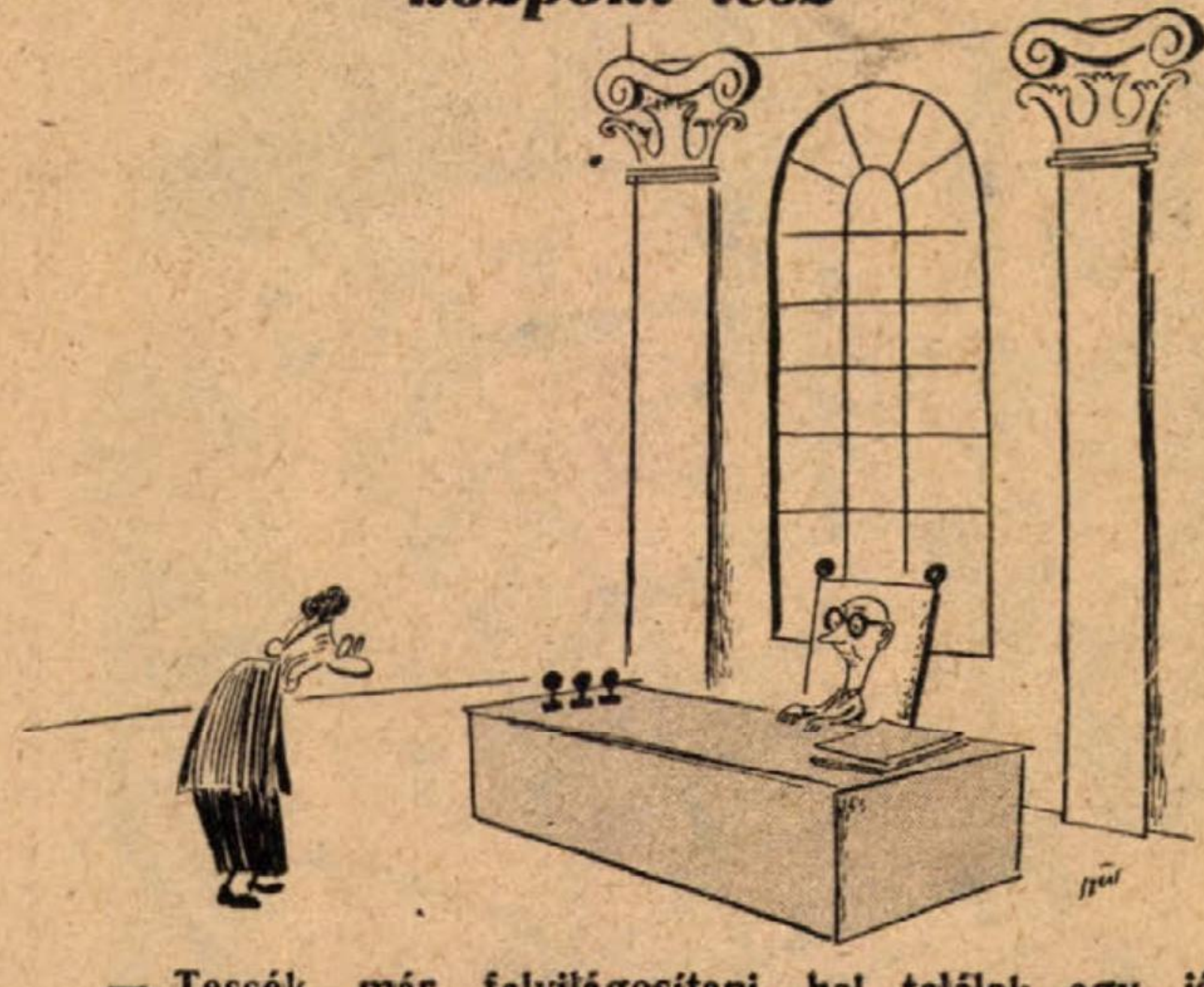

— Tessék már felvilágosítani, hol találok egy jó tyúkszemvágót?

Eszmecsere a gépállomáson

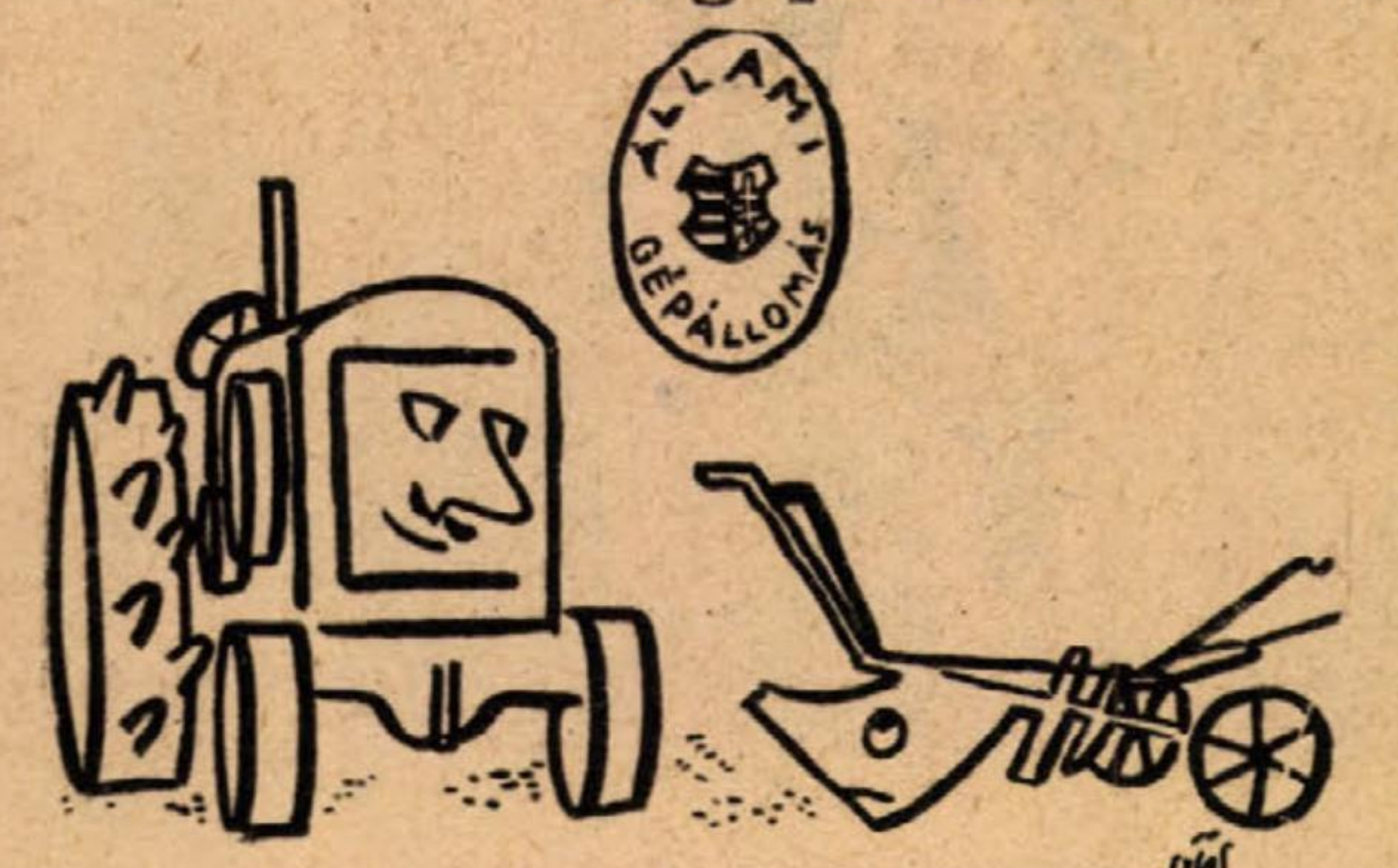

— Amit az ötéves tervről mondott Eke kolléga, nagyon mélyenszántó volt!

Így már rendben van...

A nagy, hatemeletes bérházban lakik a négyéves Jutka. Apja, anyja dolgozni jár, a nagymama főz, takarít — a kis Jutka unatkozik. A nyitott konyhaajtón időnként kisurran és eltűnik a házban, a nagyanyó rémületére. A napokban az egyik szomszéd a pincelejáratnál találja a kis Jutkát.

— Te mit csinálsz itt?

— Játszom a macskával.

— A nagyanyó tudja, hogy itt lent vagy?

— Hogyne — felelte Jutka —, hiszen ő tiltotta meg...

Fejlett amerikai rádiótechnika

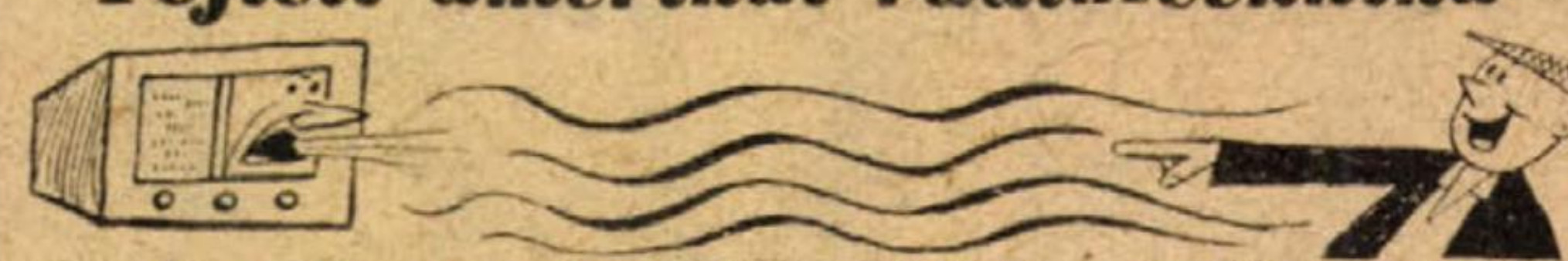

Aljasság nem boszorkányság! Ennek illusztrálására alábbiakat közöljük. (Amerika hangját nem szószerint idézzük, de hogy idézeteink nem járnak messze a valóságtól, azt tanusíthatják azok az erősgyomrú férfiak, akik Amerika hangját egyszer életükben meghallgatták.)

AMERIKA HANGJA:

— A budapesti viszonyokra mi sem jellemzőbb, mint ami a minap egyik legnagyobb budapesti téren történt. Nagy tömeg gyűlt össze a téren és lármázni kezdett. Erre megjelent a téren egy csomó egyenruhás ember, a vezetőjük fenyegetően felemelte a botját, mire a tömeg elhallgatott és nemsokára el is hagyta a teret. Közben több pofon is elcsattant.

A TÉNYÁLLÁS:

Térzene volt az egyik budapesti téren. A bot a karmesteré volt, a pofonokat pedig Gugyerákné ötéves kisfia kapta az anyjától, mert Beethoven IX. Szimfóniája közben azt ordította, hogy ki kell mennie.

AMERIKA HANGJA:

— Budapest már a végsőket rúgja a nyomortól. Az embereken nincs egy rendes ruha, férfiak és nők egyaránt félmeztelenül járnak, a szabad ég alatt alusznak és akik már nem bírják tovább, beleugranak a Dunába.

A TÉNYÁLLÁS:

Fentieket valóban a saját szemével látta az amerikai tudósító, de a strandon.

AMERIKA HANGJA:

— Budapesten nincs cukor! Az ember szíve megszakad, amikor a szegény apróságokat látja, akik évek óta még csak a szagát se érezték semmiféle édességnek. A saját szemünkkel láttuk és hallottuk, amikor egy szegény munkásasszony kisfia felzokogott, mert anyja fájdalmas hangon ezt mondta neki:

— Nincs cukor, fiam!

A TÉNYÁLLÁS:

A szegény munkásasszony valóban azt mondta a kisfiának fájdalmas hangon, hogy nincs cukor fiam, de azt is hozzátette, hogy amíg meg nem etted a husikát.

Fölöttébb bárgyú

Kacsirek örvendezve mondja a feleségének:

— Jön az új magyar fényképezőgép! Csak nyolcvan forint és amellett kitűnő lencséje van! Mihelyt megjelenik, veszek egyet!

Kacsirekné gyanakodva mondja:

— Előbb nézesd meg velem azt a lencsét!

— Miért? — kérdi csodálkozva Kacsirek.

— Mert én rögtön észreveszem, ha zsizsikes.

Logika

Máj Lajos azt mondja a kávéházban Feketének:

— Az az ember ott, a mellettünk lévő asztalnál a jelek szerint egy háztulajdonos.

— Honnan tudod? — csodálkozik Fekete.

— Logika! Láttam, hogy amikor leült az asztalhoz, egy hosszú házbérlistát kezdett tanulmányozni. Azonkívül pedig személyesen is ismerem, mert az ő házában lakom.

Ujfajta kugligolyó

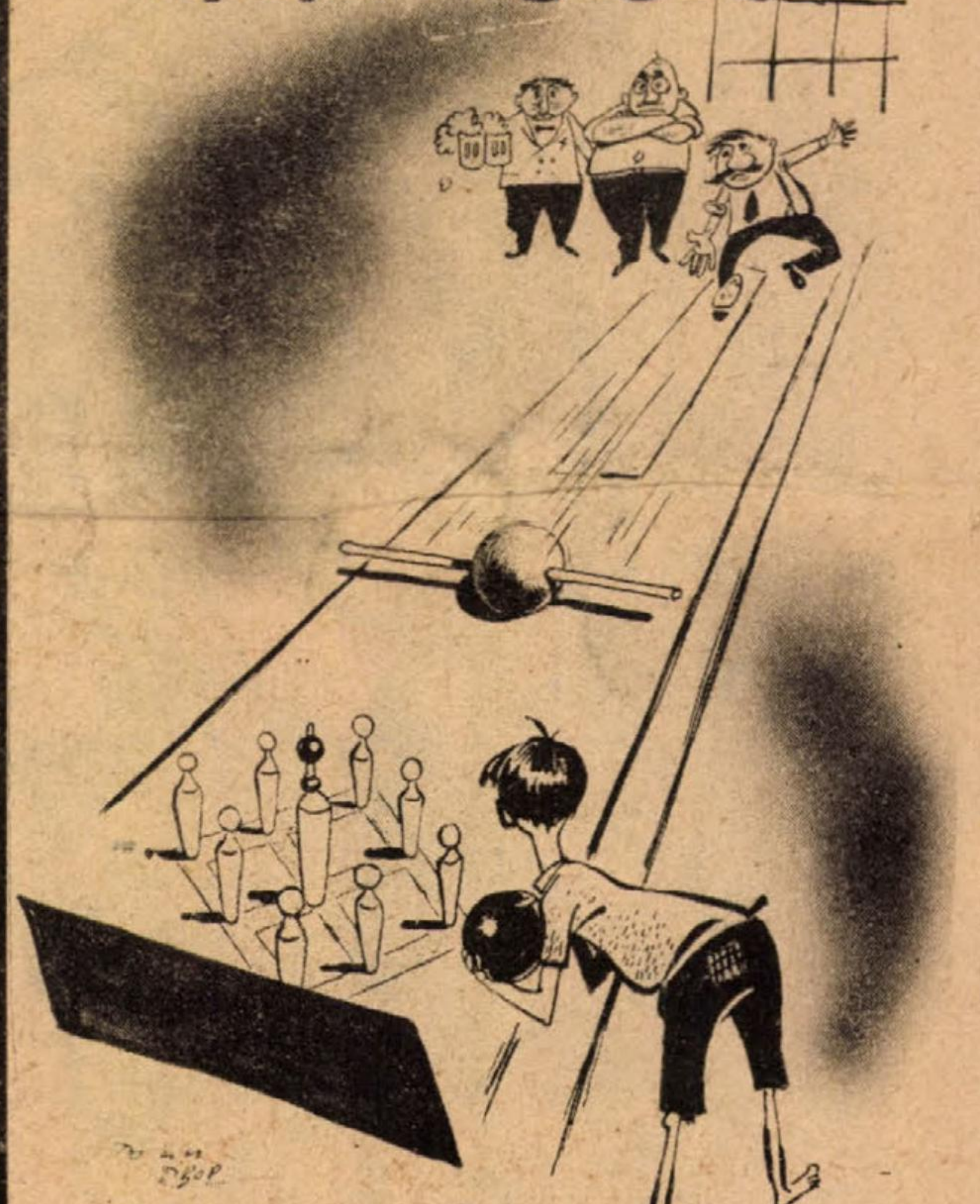

— Biztos a kilenc!

Este az Állatkertben

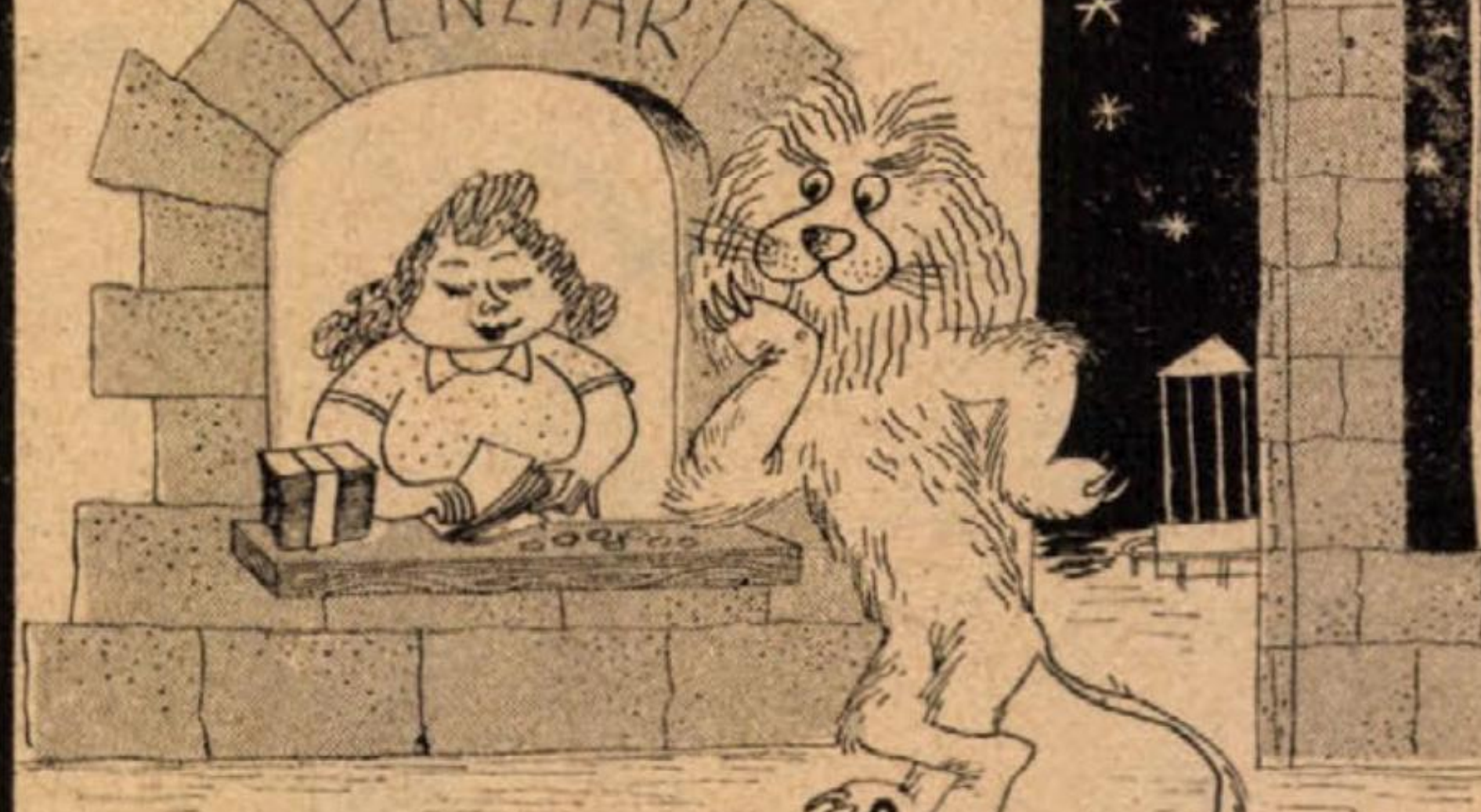

— Ma erős napunk volt, úgy-e kisasszony?

A kőkorszakban

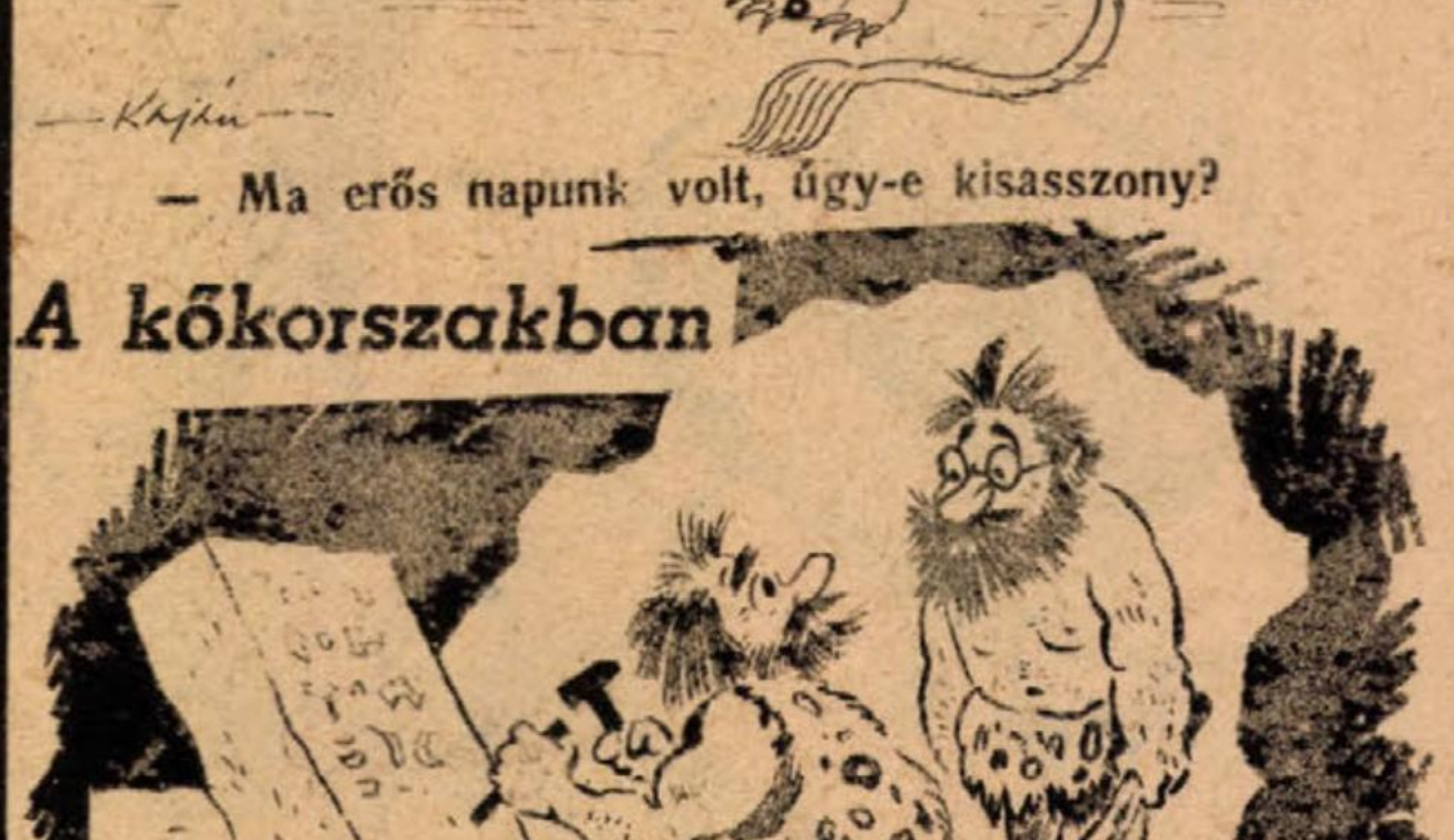

— Képzelje, szegény őseink a jégkorszakban még jégre írtak...

Most aztán virraszthat!

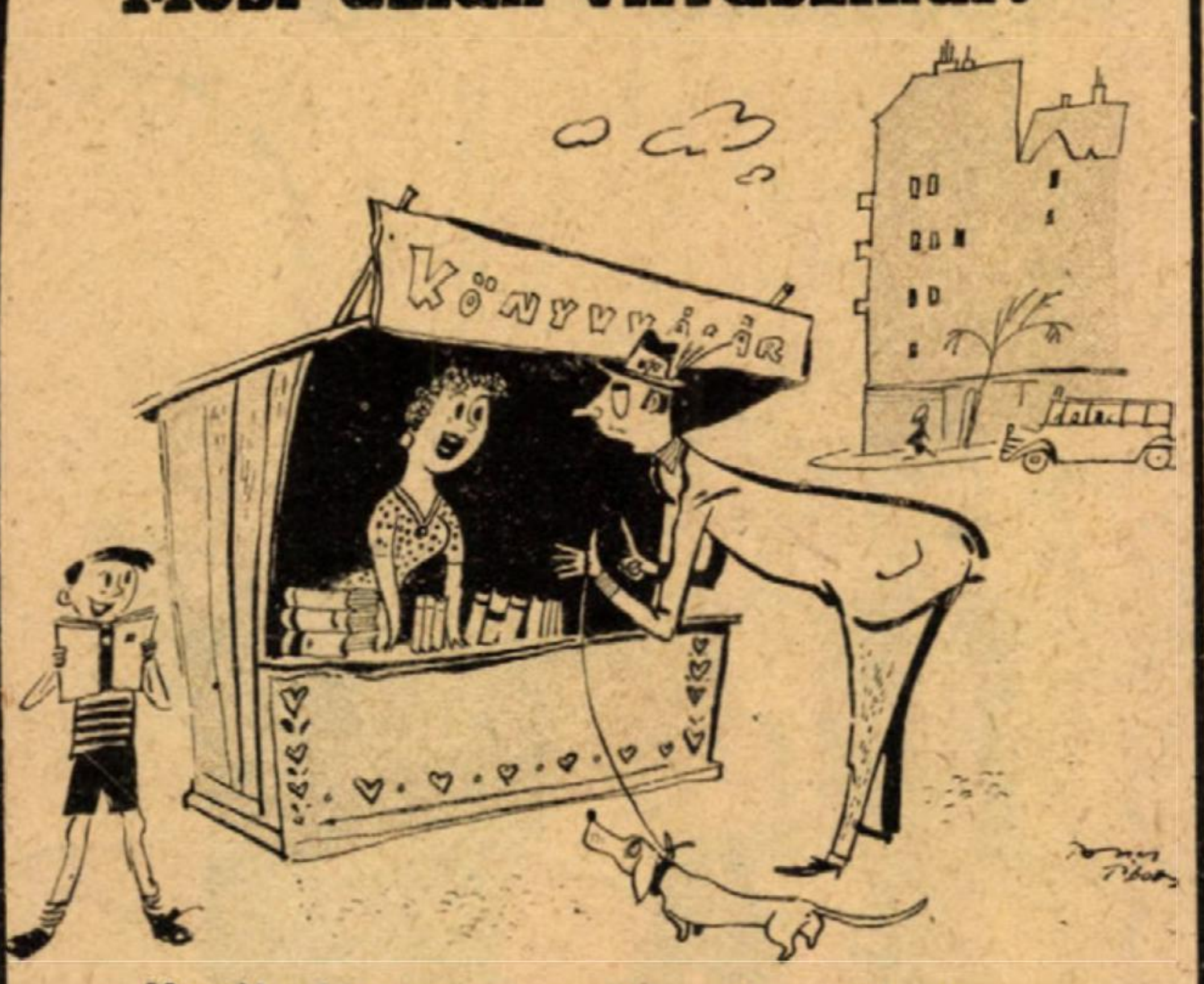

— Mondja, kisasszony, az idén nincs Márai?
— Nincs, kérem.
— Ajaj, hogy fogok én akkor elaludni?

A legújabb pesti vicc

Krepitáns Jenő csinos fiatal felesége Debrecenbe utazott, de a megbeszélt időben nem jött haza, hanem egy levelet írt és abban száz forintot küldött. Egy hét mulva ismét levelet írt, de abban már ezer forint volt. A következő héten sem jött még haza, viszont a levélben már kétezer forintot küldött.

Krepitánsnak végül is gyanússá vált ez a nagy jólét, fogta magát és leutazott Debrecenbe. Elment a szállodába, ahol felesége lakott és benyitott a szobájába.

Felesége igéző pongyolában, kissé zilált állapotban fogadta és ugyanekkor észrevette, hogy az ágyon egy férfi fekszik, de a nagy sietségben csak félig tudott a paplan alá bújni, mert a háta teljesen kilátszott.

— Manci, te bestia, hát ezt teszed velem? Ezért jöttél ide? Ezért nem jössz haza már hetek óta? És különben is, ki ez a pasas? Talán tőle kaptad azt a száz forintot, amit nekem küldtél?

— Tőle, felelte bűnbánóan a felesége.

— És az ezret, amit nekem küldtél?

— Azt is.

— És a kétezret?

— Azt is.

— Hát akkor miért nem takarod be rendesen a hátát — rivallt rá Krepitáns felháborodva —, még megfázik itt nekem!

Nekik így jó

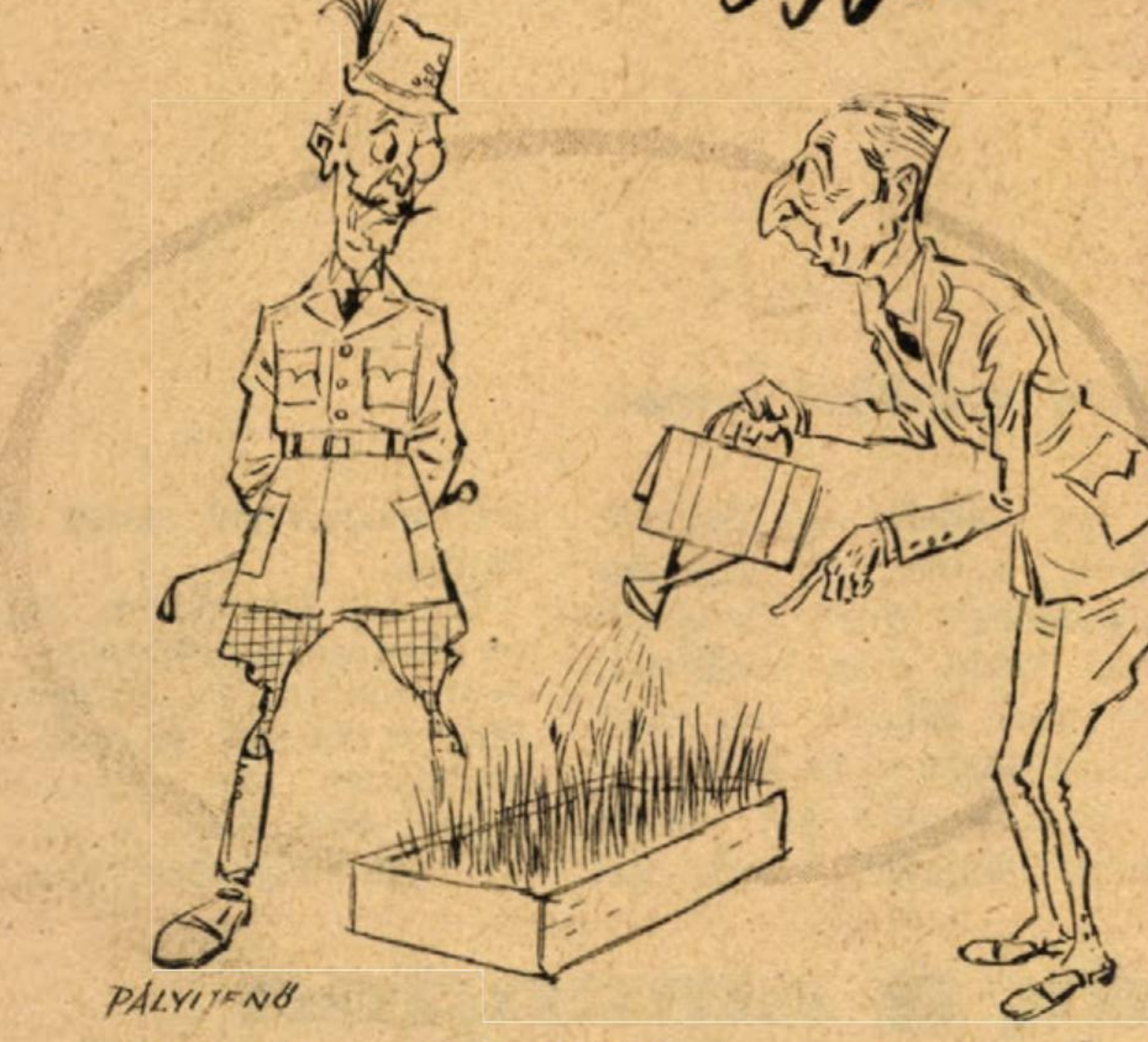

— A búzádat öntözöd, Huba?
— Igen, Csaba.
— De miért petróleummal öntözöd, Huba?
— Mert szeretnék végre látni egy búzát, amely rosszúl fejlődik, Csaba.

A választás külföldi visszhangjának belföldi visszhangja

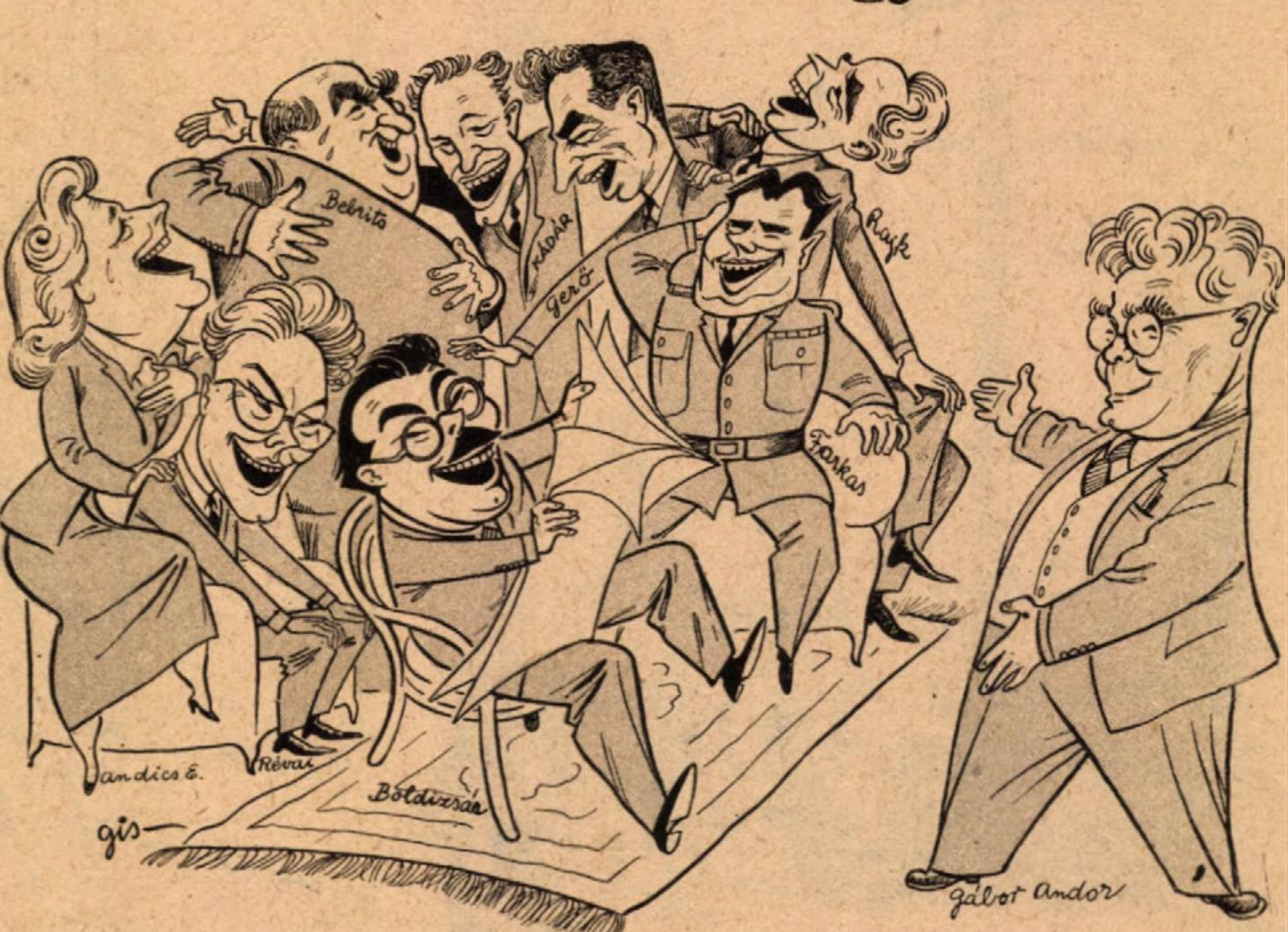

Gábor Andor: Min nevetnek az elvtársak? A Ludas Matyin?
Boldizsár Iván: Nem. A Daily Telegraph Bécsben irott budapesti választási tudósítását olvasom fel.

Olasz műkincsek Amerikában

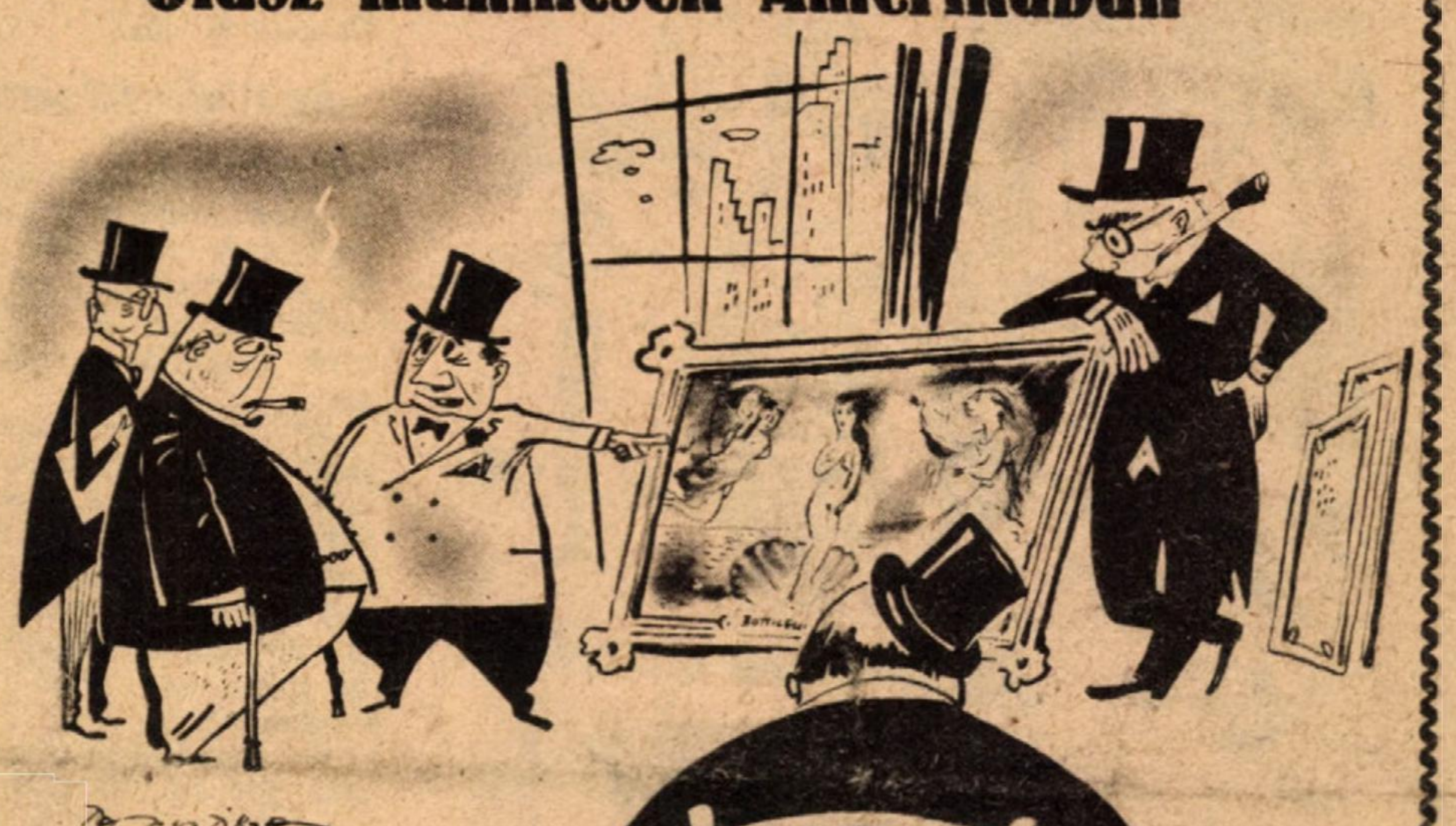

— Ne éljek, ha a Rita Hayworth nem jobb tyúk, mint ez a Botticelli...

A hévizi orvoskongresszuson

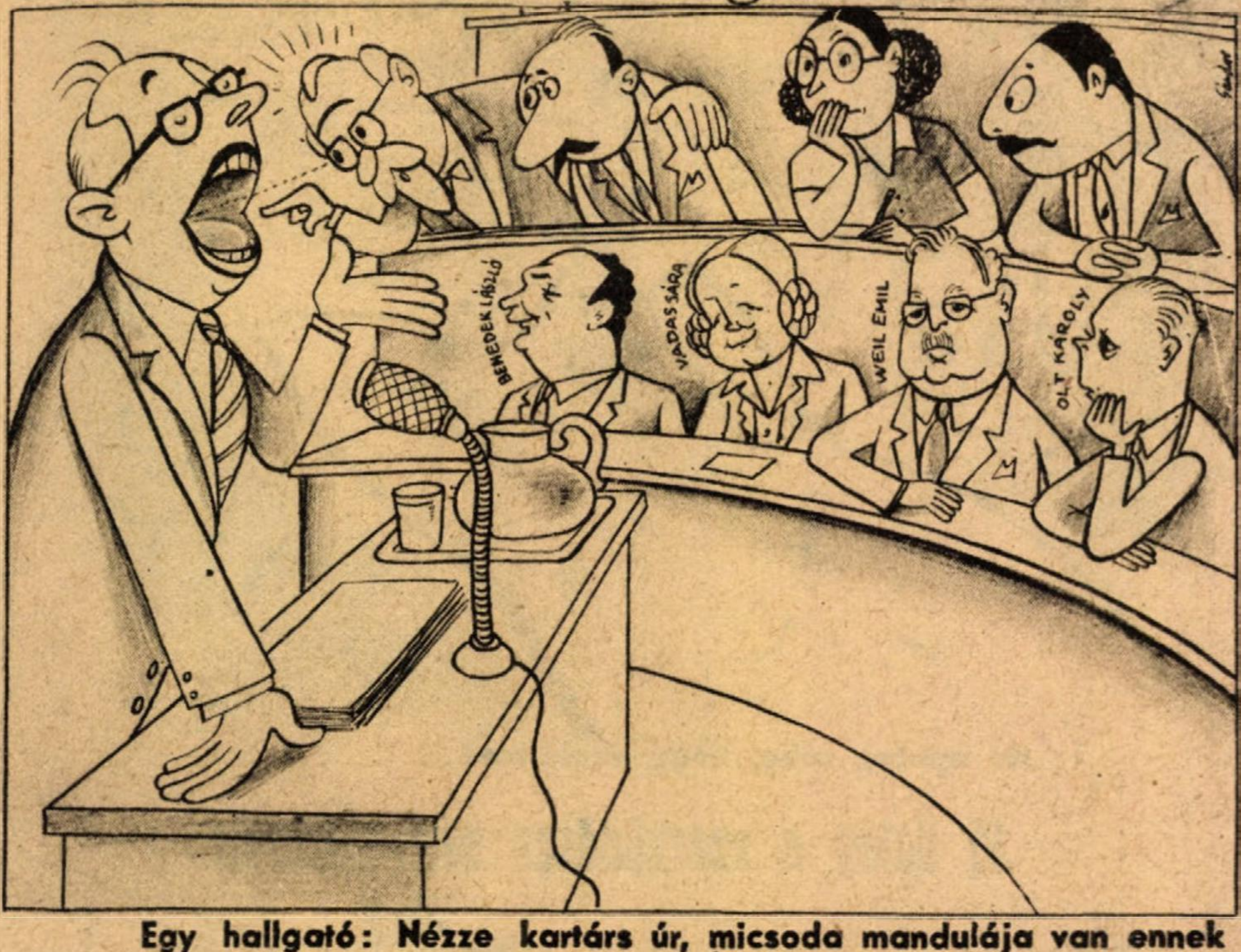

Egy hallgató: Nézze kartárs úr, micsoda mandulája van ennek a hozzászólónak.

Akárcsak otthon

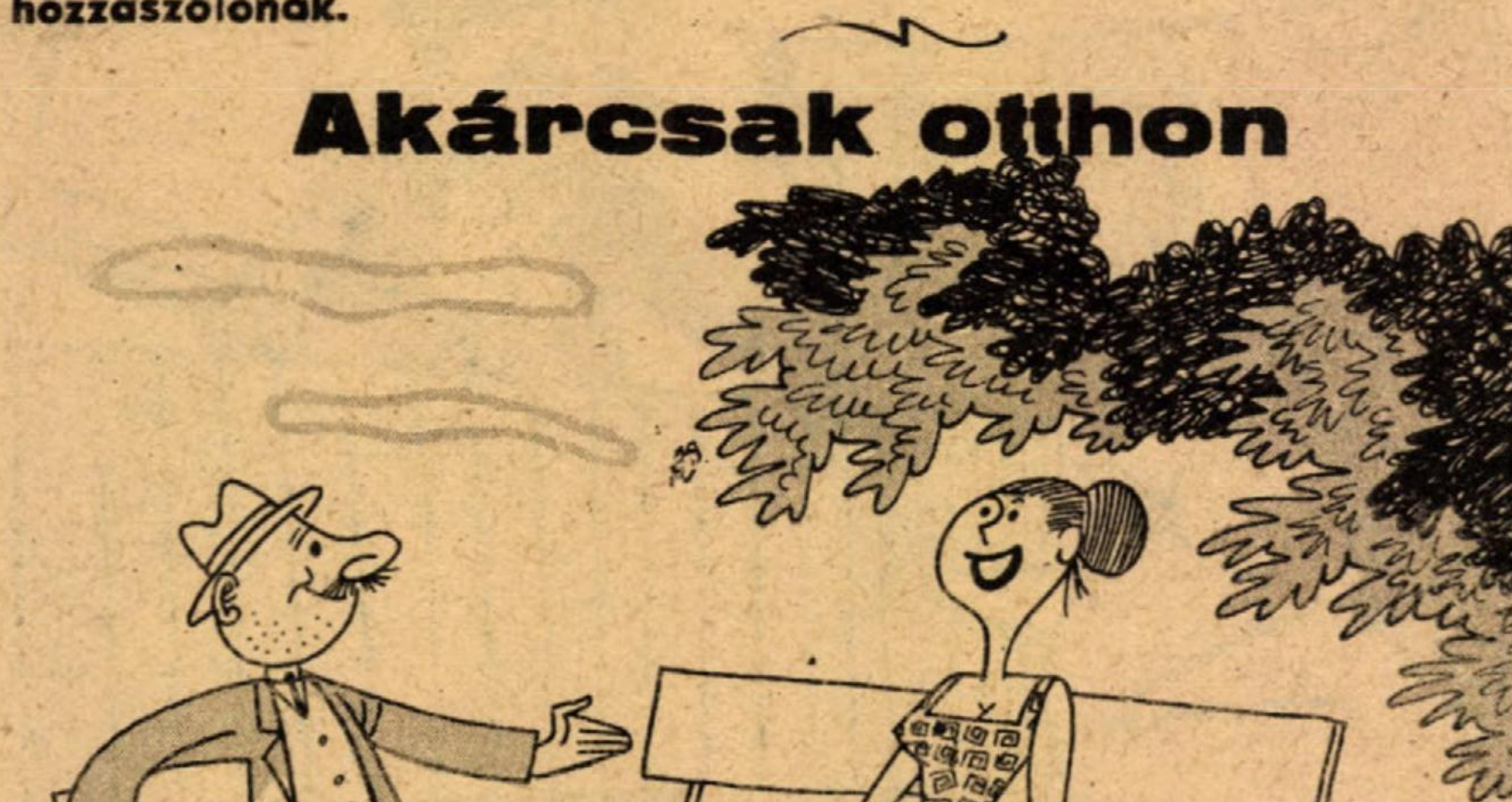

— Ne haragudj kisanyám, hogy elkéstem! Ügye nagyon vártál?

Kedves Ludas Matyi!

Az Associated Press május 19-én Minneapolisból jelentette, hogy a Minnesota-egyetem zsidó szervezete a 27 éves Archic Holms néger diáknak itélte a kinai diákok érdekében kifejtett működéséért azt a 300 dollárt, amelyet Gusztáv svéd király az amerikai ifjúságnak adományozott.

E hir olvasása után bevettem három aszpirint és miután kissé magamhoz tértem és a hirt újból elolvastam, a következő három lehetőséget állapitottam meg:

1. A fenti hir valójában a Ludas Matyi szerkesztőségében készült, az elvtársak küldték el az Associated Press-nek, amiből az is következik, hogy súlyos dollártiszteletdijat kaptak érte, amit a Nemzeti Banknak nem szolgáltattak be, miért is rögvest küldjenek cimemre (Link-utca 3., bejárat az Angyalföldi tébolyda mellett) 100 forintot, különben az esetet kiirom az ujságba.

2. A hirt az utolsó pillanatban, öngyilkossága előtt a dilis Forrestal volt USA hadügyminiszter súgta meg az AP-nak.

3. A hir esetleg az AP szerkesztőségében készült, amely esetben felszólitom a Ludas Matyi igen tisztelt szerkesztőségét, hogy azonnal inditson kártéritési pert az AP ellen, mert annak nincsen vicclap-engedélye és micsoda disznóság, hogy elveszi becsületes humoristák kenyerét.

Kérem az i. t. szerkesztőséget, sürgősen közöljék velem, hogy melyik változat helyes.

Válaszukat várva vagyok egy Budapesten tartózkodó norvég ujságiró, aki hindosztáni figyelmeztetésre ir lapból arabs számok kiséretével kelta tolmács segitségével perzsa lapokat tudósit.

-na jó-

Ne irigyeljük

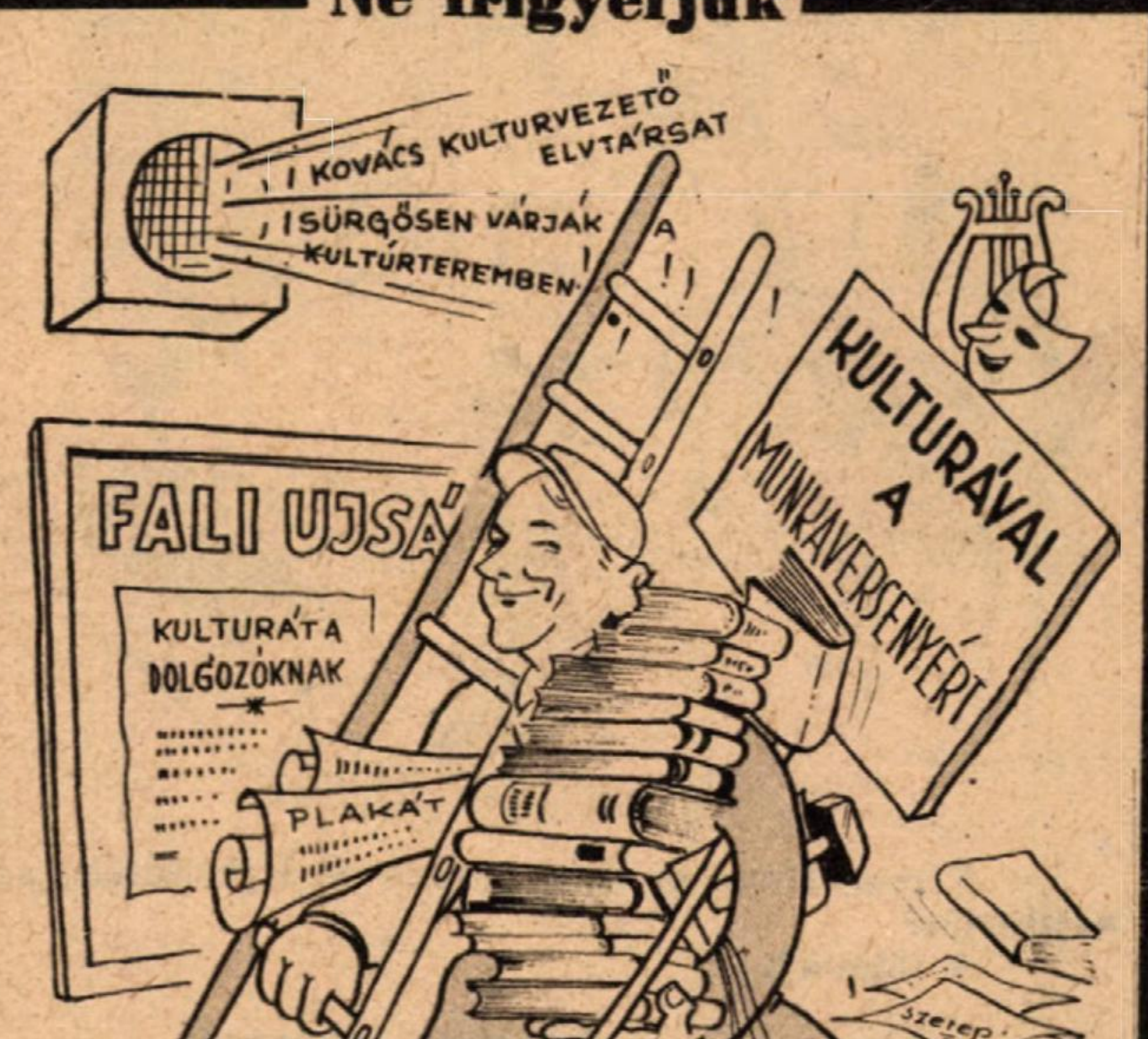
KOVÁCS KULTURVEZETŐ ELVTÁRSAT SÜRGŐSEN VÁRJÁK A KULTÚRTEREMBEN!
FALI UJSÁ
KULTURÁTA DOLGOZÓKNAK
PLAKÁT
KULTURÁVAL A MUNKAVERSENYÉRT
szerep
Shwott

inkább támogassuk a „tehermentesített” üzemi kultúrfelelőst.

A 7 legbutább vicce

Gugyerák jegyet vált az Állatkertbe.

— Egy csomó új állat van — mondja örvendezve a pénztáros.

— Az én kedvemért igazán kár volt költségekbe verni magukat — mondja szórakozottan Gugyerák. — Nekem a használt is jó.

A Tudományos Akadémián

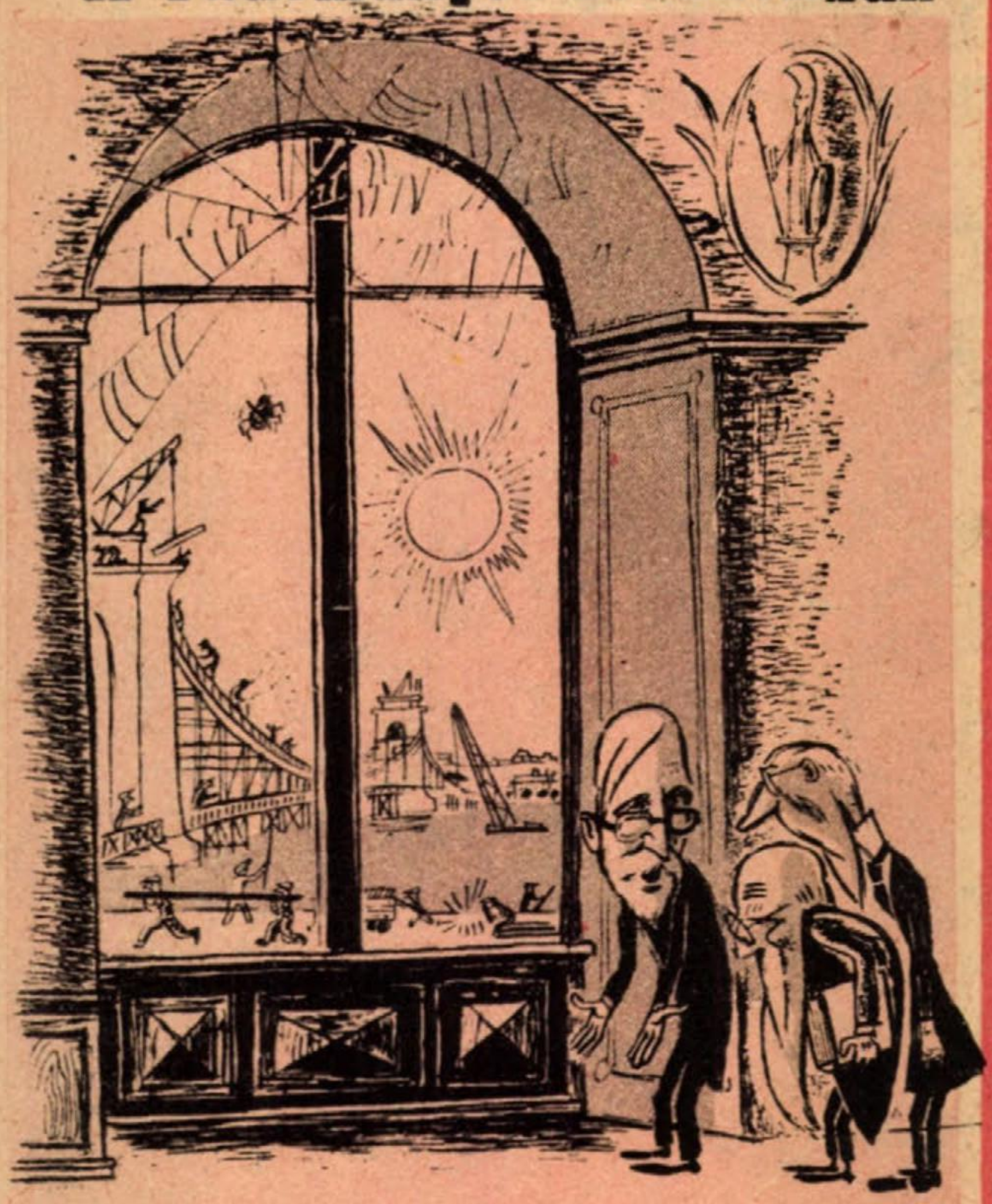

— Vojnovich úr, itt teljes iramban folyik az újjáépítés! Nekünk is csinálnunk kell valamit...
— Rendben van, hódoljunk a hídépítőknek...

Ez már egy műveltebb kannibál

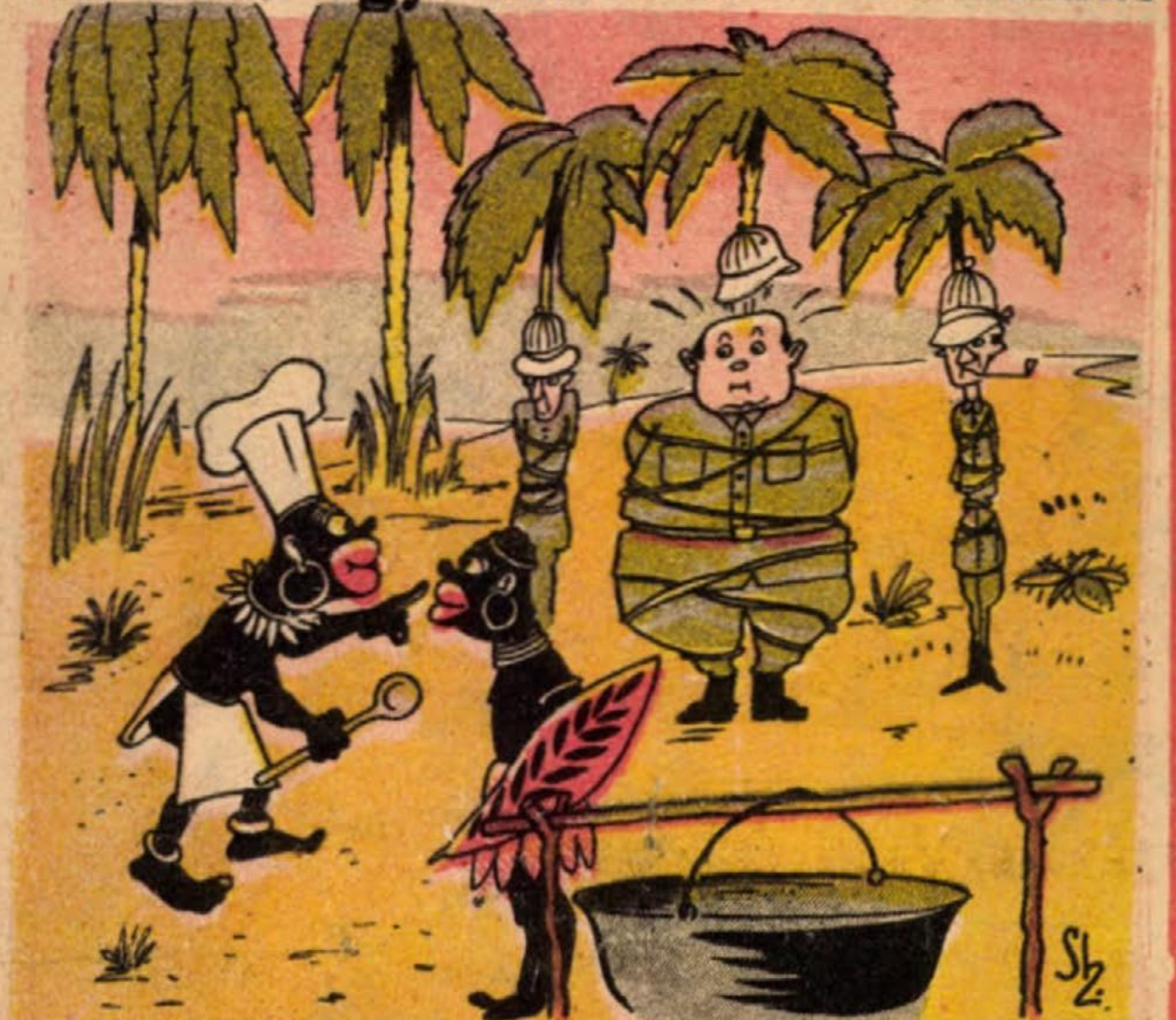

— Te, azt hiszem, hogy abban a középső pasasban több vitamin van...

Új állatok érkeztek a pesti Állatkertbe

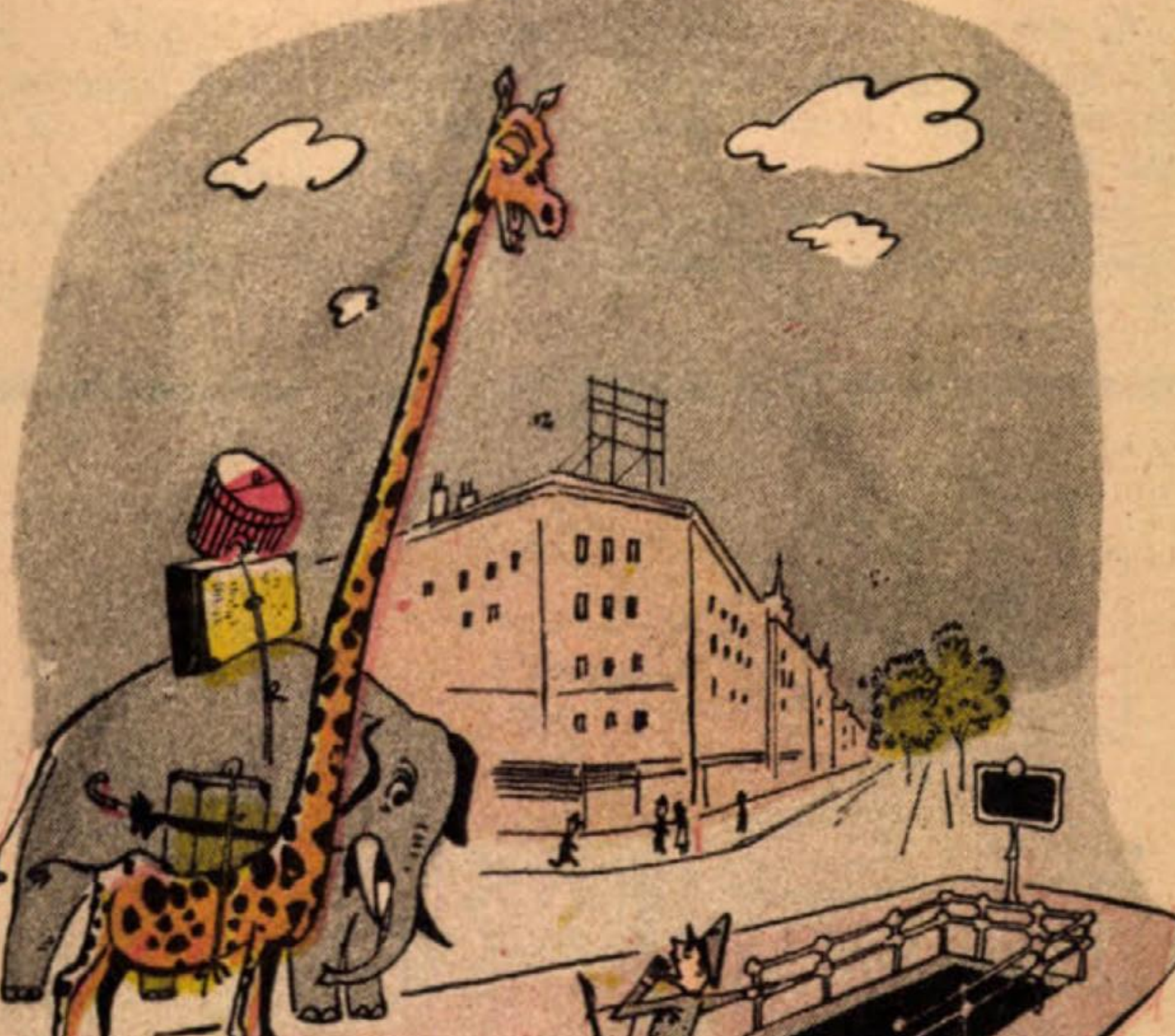

— Kérem, biztos úr, hogy jutunk ki leghamarább az Állatkertbe?
— A földalattin.

Egy tárgyilagos angol

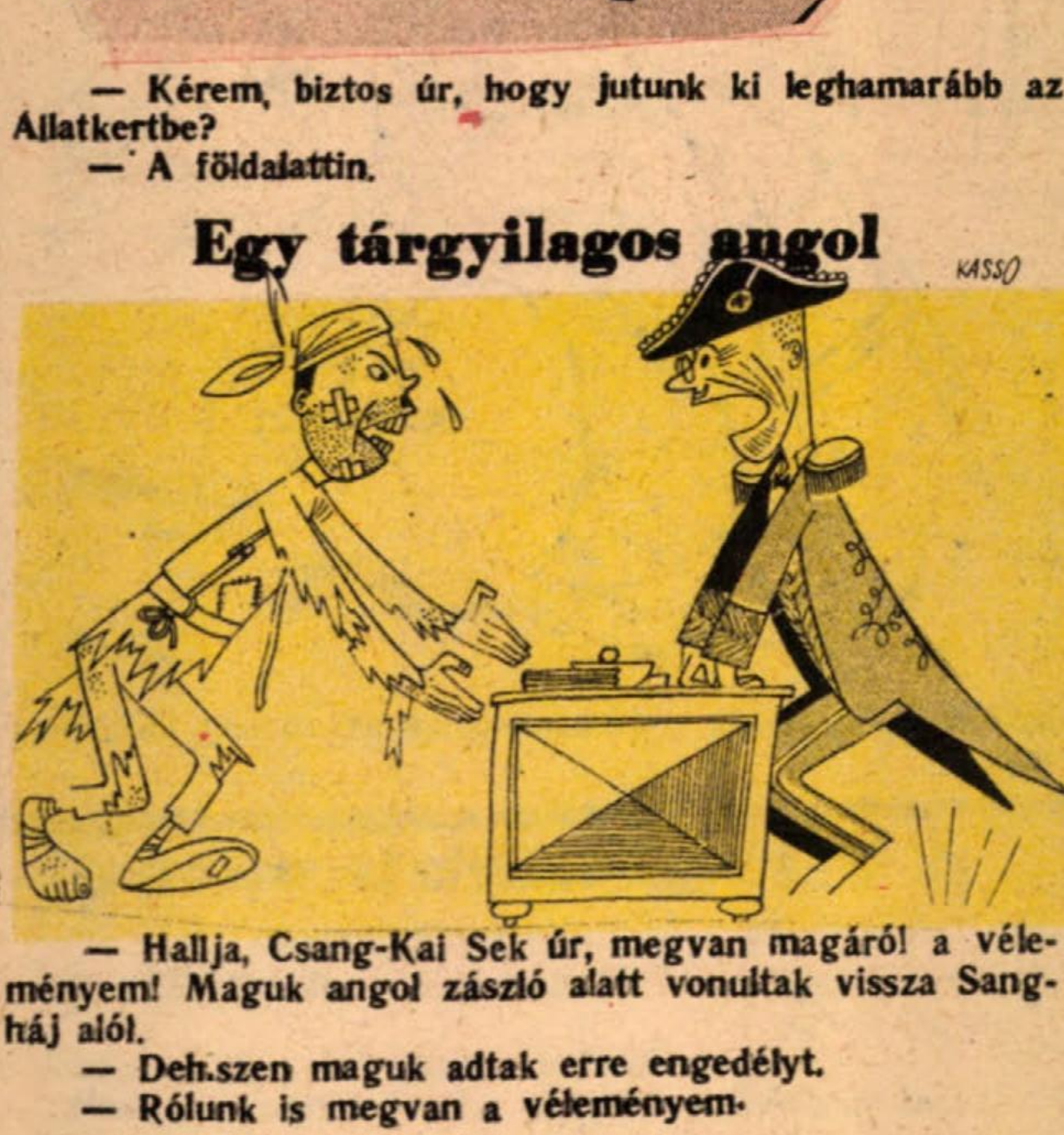

— Hallja, Csang-Kai Sek úr, megvan magáról a véleményem! Maguk angol zászló alatt vonultak vissza Sangháj alól.
— Dehiszen maguk adtak erre engedélyt.
— Rólunk is megvan a véleményem.

Minden hatodik képviselő — nő

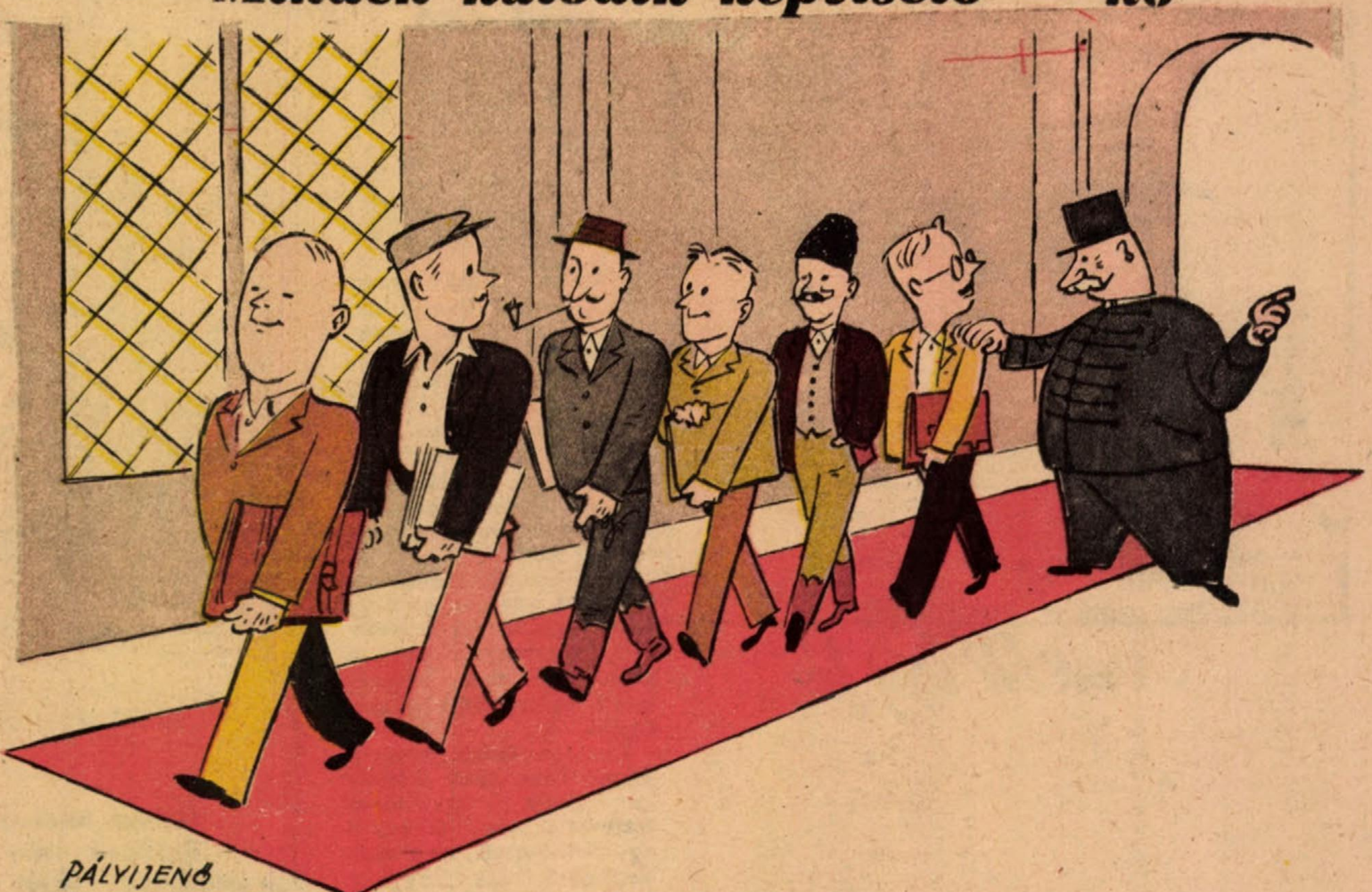

A portás: Képviselő úr a hatodik, tessék a nők közé menni.

Gergely Miklós:

Amatőrfényképészek

Jön a nyolcvanforintos magyar fényképezőgép és ez nyilván még jobban meg fogja szaporítani az amatőrfényképészeket, pedig azok maguktól is szaporodtak.

Jó amatőrfényképésszel még nem találkoztam, mert amatőrfényképész csak háromféle van: legjobb, legeslegjobb és a világon a legjobb. Azonkívül van olyan is, aki tud fényképezni, de ez már nem amatőrfényképész.

Az amatőrfényképész karonragad és rádordít:

— Az a te bajod, hogy még nem akadt senki, aki csinált volna rólad egy jó fényképet! Na, gyere csak!

Ezzel leültet egy csalánbokorba és rádordít, hogy maradj nyugodtan.

— De csalánba ültettél! — tiltakozol.

— Nem baj — nyugtat meg. — Nem azt a részedet fényképezem, amelyikkel a csalánban ülsz! Ilyen képed még nem volt a büdös életben! Most nevess!

— Bruhaha! — mondod te szelíden.

— Ne röhögj, hanem mosolyogj!

— Hihihi — mondod vékonyan.

— Ez vigyorgás! Kacagj!

— Hahaha — próbálkozol

— Hülye!

— Hülye vagy te! — torzul el az arcod.

Ebben a pillanatban kattanás hallatszik.

— Kész — mondja ő.

— Most rossz lesz — mondod aggódva.

— Legalább természetes lesz — nyugtat meg. — Ilyen képed még nem volt.

Másnap hozza a kész képet, sugárzó arccal.

— Milyen? — kérdi szerény, de öntudatos mosollyal.

— Nem rossz — mondod te. — De miért van három fülem?

Megnézi.

— A — legyint bosszúsan. — Ez nem te vagy, ez Rózsi néni, határozottan megismerem a torznézéséről! Ez vagy te, ez a másik, látod?

— Ezen meg pláne négy fülem van — csodálkozol.

Utánaszámolja.

— Marha vagy — legyint aztán. — Nem értesz hozzá. Abból csak egy fül, három száj.

— Az is sok!

— Na ja, mert elmozdultál. Állj fel az asztalra, onnan remek képet lehet csinálni.

— Nem állok, mert leszédülök.

Felsegít, leesel, de nem történik semmi különösebb baj, csak a fejed szorul be két székláb közé.

— Maradj így! — újjong fel. — Ez egy remek beállítás!

Igy maradsz egy negyedóráig, aztán még egy negyedóráig, mert elmozdultál. Aztán már felállhatsz, de nem állhatsz fel, mert kificamodott a derekad.

Ezután már két ember hazatámogathat, csak azt kell megvárnod, amíg lemarház.

Én azt javasolnám, hogy az összes fényképezőgépek árát emeljék fel nyolcezer forintra és így is csak az kaphasson, aki becsületszavát adja, hogy a barátját nem fényképezi vele.

Ebadták a strandon

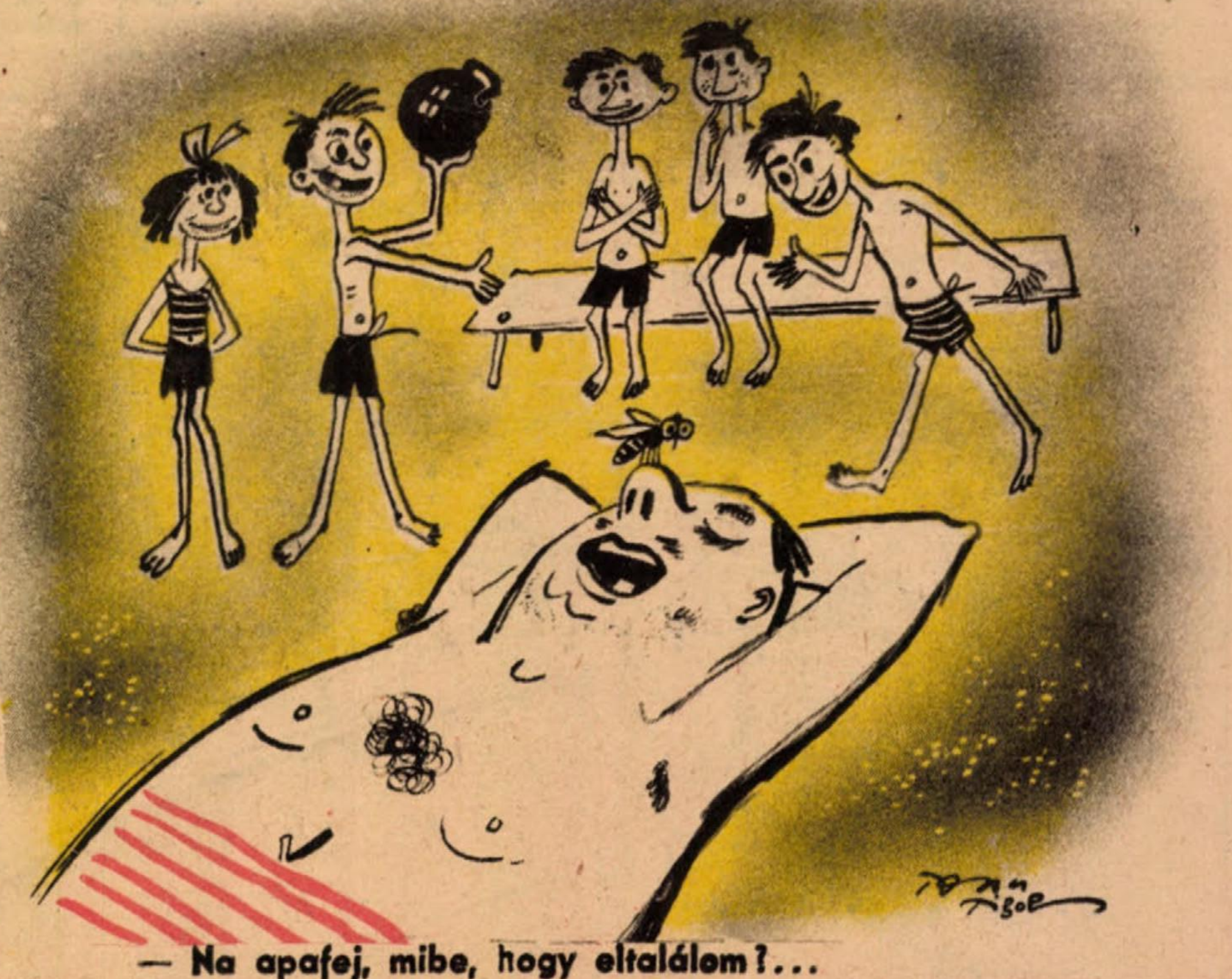

— Na apafej, mibe, hogy eltalálom?...

Jó dolog a szerződéses sertéshizlalás

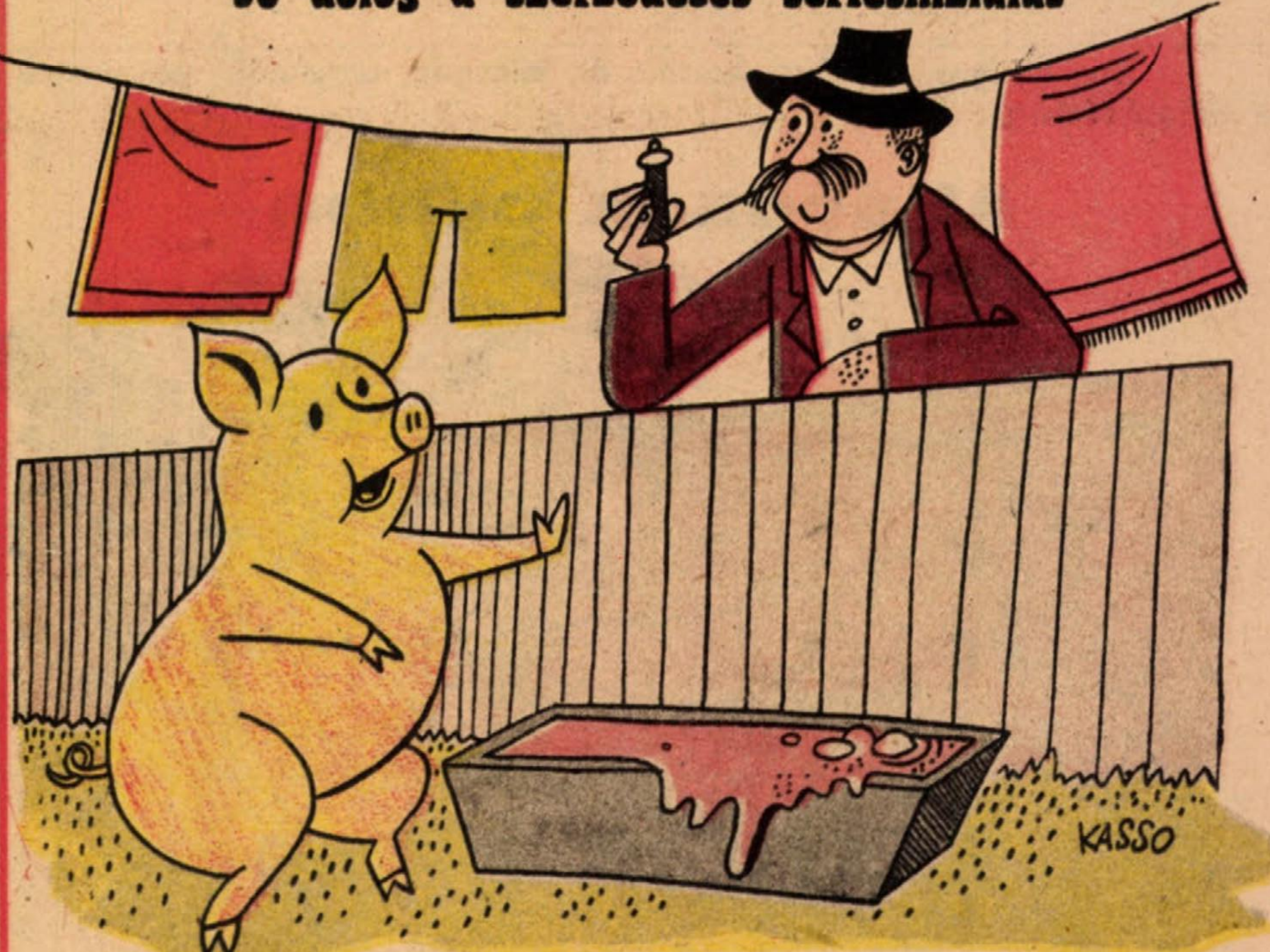

Röfike: Idefigyeljen gazduram, amig a hizlalási szerződést alá nem írja, én egy falat moslékot a számba nem veszek.

Leszkay András:

Háztartási alkalmazott

Feleségem dolgozó nő, két gyermekünk van, öreg, beteg apósom is nálunk lakik —, elhatároztuk, hogy háztartási alkalmazottat alkalmazunk háztartásunkban. Találtunk egy sokatígérő apróhirdetést:

HÁZTARTÁSI
munka minden ágában tökéletesen jártas középkorú nő elhelyezkedne. „Munka nem szégyen" jeligére.

Feleségem rögtön írt neki: keressen fel minket. De nem keresett fel. Kaptuk azonban a következő levelet:

A „Munka nem szégyen" jeligéjű hirdetés ügyében délután 5 és 7 között várom nagybecsű látogatását. Megkülönböztetett tisztelettel: özv. Altschüler Jánosné sz. Folkner Zsuzsánna, ny. főkomorna, Fő-utca 66/B.

Nem akartam foglalkozni tovább a dologgal, de feleségem azt állította, hogy rigolyás nők igen jó munkaerők, és hogy egy nyugalmazott, de még középkorú főkomorna valóságos kincs a háztartásban. Másnap tehát útbaejtettem Folkner Zsuzsánnát.

Icipici, töpörödött nénike fogadott feketecsipkés ruhában, biedermeier hangulatú szobában. Elámultam:

— Ön ajánlkozik háztartási alkalmazottnak?

Finoman elmosolyodott és helyet mutatott parányi kezével az egyik ódon karosszékben:

— Nem, uram. Más valaki. Én csak a megbízottja vagyok.

— Ki az a más valaki?

Tisztelettel meghajtotta fejét:

— Egy elszegényedett úrhölgy. A nevét csak akkor mondhatom meg, ha már megállapodtunk.

Máris indulni akartam. A ny. főkomorna azonban kérőn nézett rám:

— Nagyon elégedettek lennének vele! Dolgos, szorgalmas!... Azt hiszem, nem zavarná önt, hogy úrhölgy súrolja fel a konyhájukat...

Elgondolkoztam:

— Igaza van..., nem zavarna. Ha jól felsúrolja, lehet úrhölgy is. Dehát... nem nagyon idős?

— A legjobb korban van! Negyvennyolc éves!

— Nem gyönge? Emelgetni kell az apósomat.

— Dobálni fogja! Lovagolt, teniszezett, golfozott!

Feláltam:

— Nem, mégsem, köszönöm...

Zsuzsánna néni összekulcsolta kezét:

— Ne menjen el, uram! Fogadja fel! Ön éppen a nyolcadik, aki elmegy. Mindenki megijed, amikor meghallja, hogy úrhölgy az illető. Pedig nincs igazuk! Nem szép dolog megakadályozni benne valakit, hogy belekapcsolódhassék a..., az izébe...

— Országépítésbe?

— Igen, abba!... Nagyon kérem, jó uram, tegye lehetővé, hogy új, munkás életet kezdhessen ez az úrhölgy és hasznos tagjává lehessen a..., a demokráciának..., meg a Népfrontnak... és hogy az önök háztartási alkalmazottjaként megvalósíthassa az ötesztendős tervezetet!

A ny. főkomorna meghatódott tulajdon szavaitól. Elöntötte a könny picike szemét és szomorúan pislogott rám.

— Hát nem bánom..., — mondtam —, megbeszélem a feleségemmel és majd jelentkezem.

— Ó, áldja meg az Isten! — emelte mindkét kezét fejem irányába. — Boldogok lesznek, ha felfogadják! Szakácsnőt, szobalányt, mosónőt, mindenest kapnak egyszemélyben!... Neki csak egyetlen kikötése van..., jelentéktelen apróság, de ragaszkodik hozzá.

— Miféle apróság?

— Kegyelmes asszonynak kell szólítani.

Önérzetes gyermek

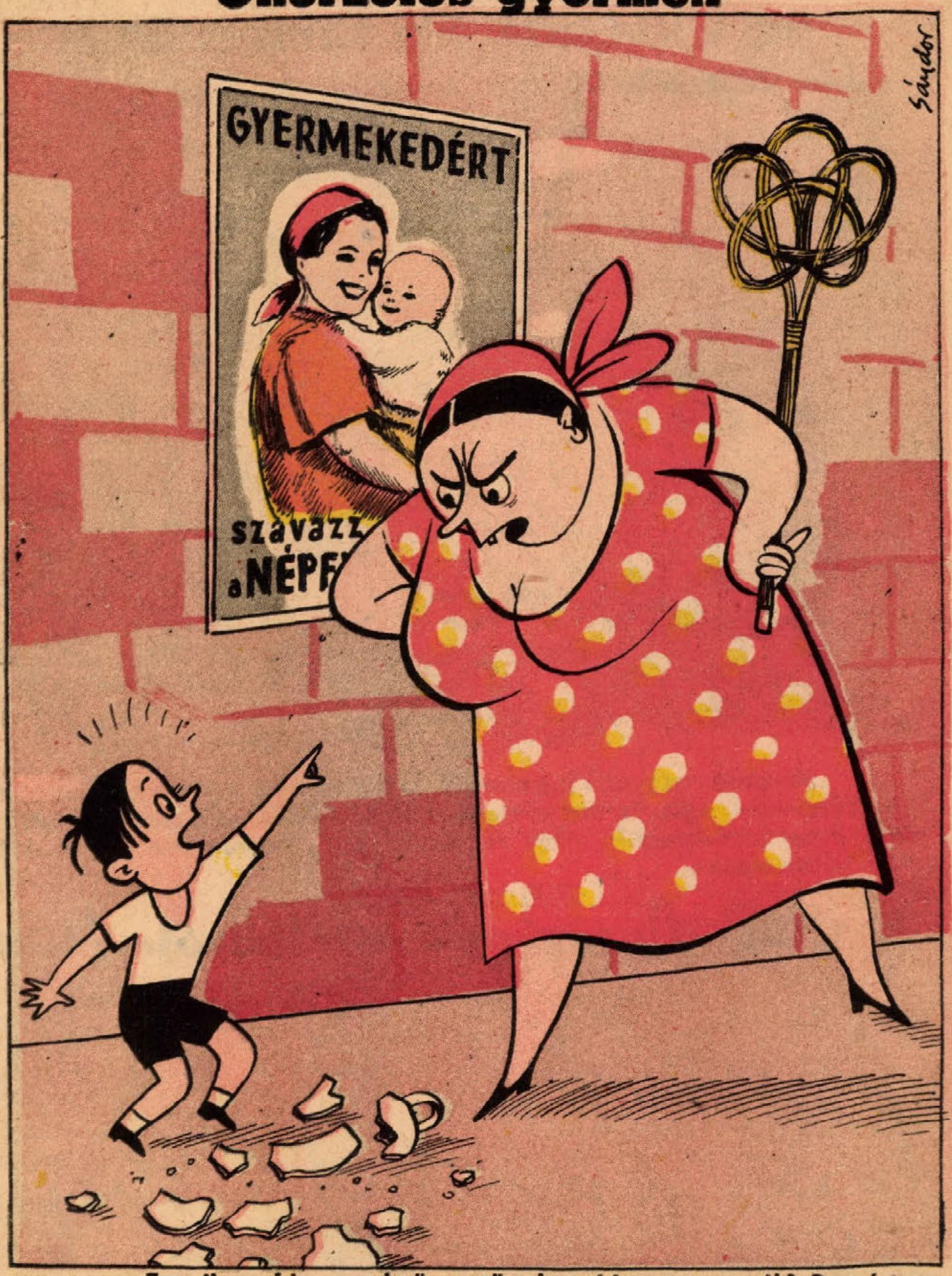

— Egy ilyen kis vacak összetört korsóért megvernél? De értem a Népfrontra szavazni, az jólesett!

Magyar nylonharisnyát gyártanak!

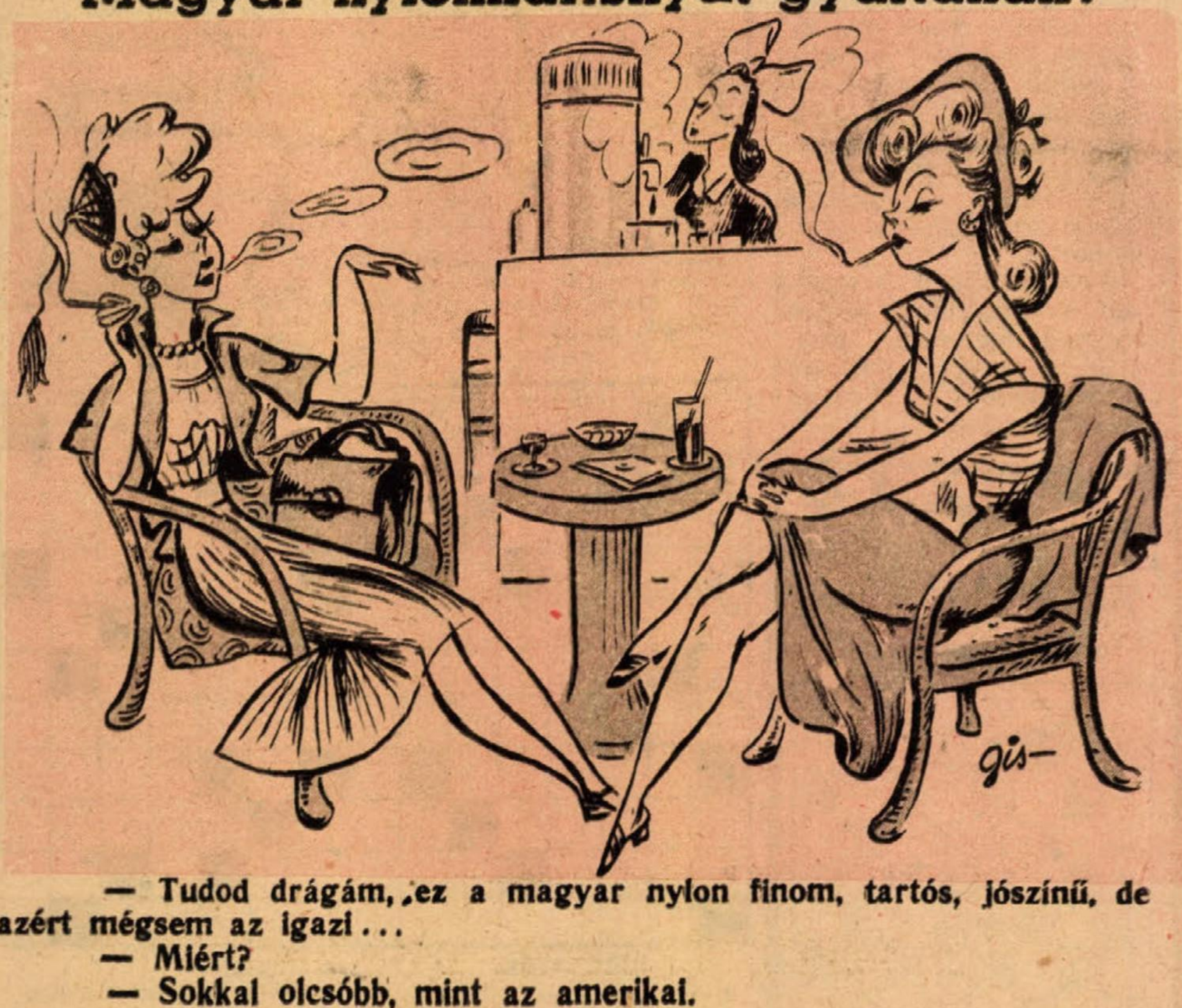

— Tudod drágám, ez a magyar nylon finom, tartós, jószínű, de azért mégsem az igazi...
— Miért?
— Sokkal olcsóbb, mint az amerikai.

Méltányos ajánlat

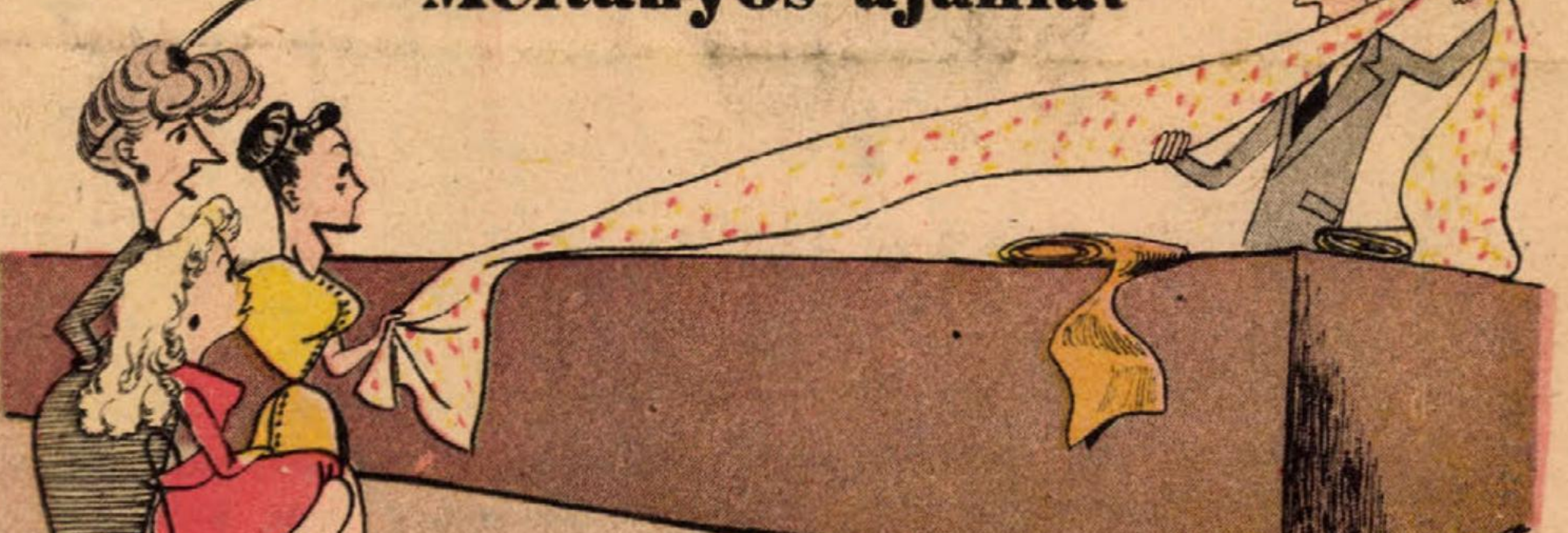

— Hát igen, ez megfelelne, de legyen szives, számítsa meg az egész véget egy méterbe.

Újfajta babakelengyéket készítenek

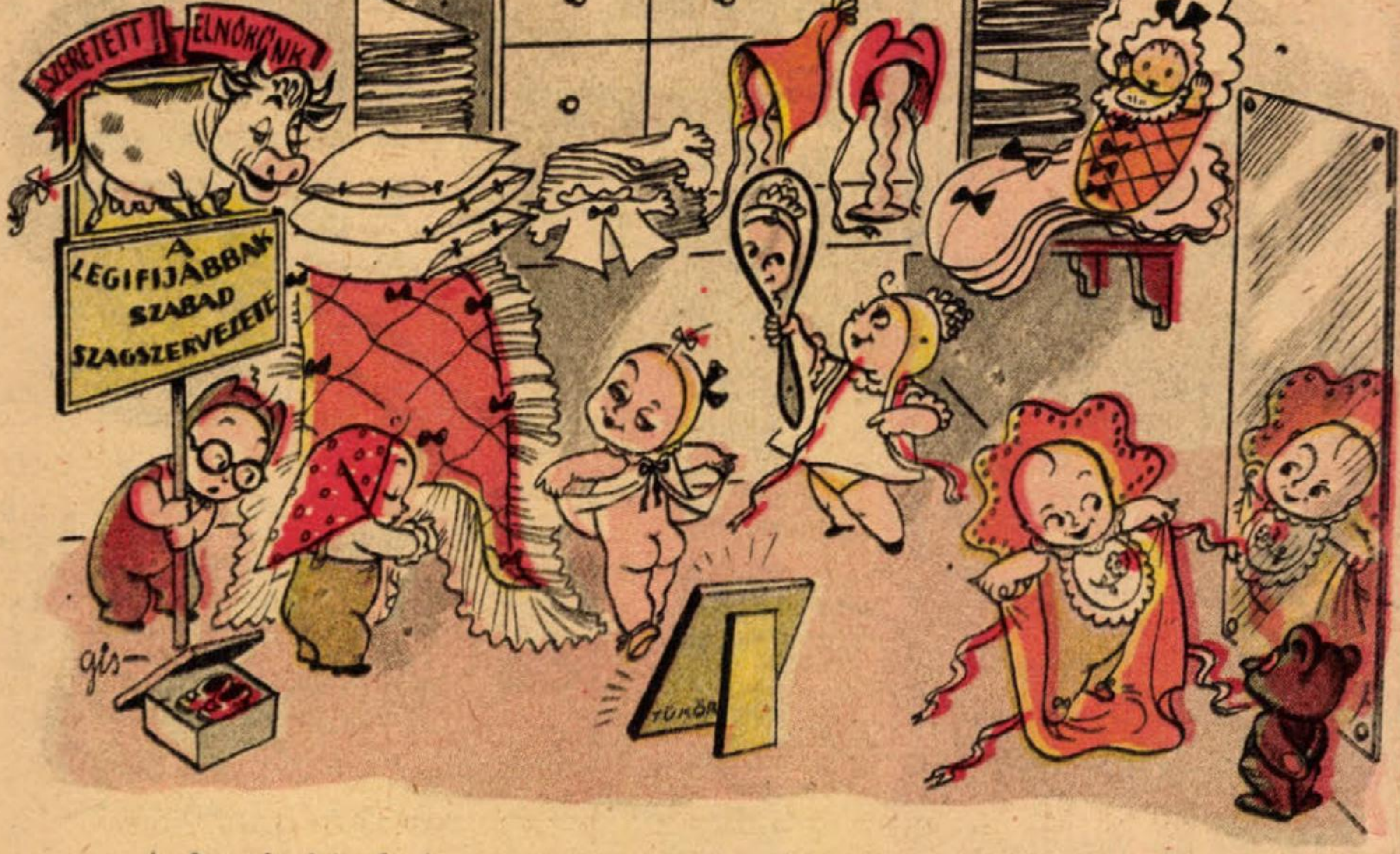

A legifjabbak keresztelő garniturát válogatnak.

Beszéljünk a FÉLREÉRTÉSEKRŐL

Valahányszor egy Mancikára szert tesz a férfi, bizonyos szerelmi kalóriák elfogyasztása után, előáll a következő párbeszéd:

— Ugye, maga ért engem, Mancika, mire gondolok...

— Igen, minden férfi egyet akar a nőtől. Magát Pista másnak gondoltam.

— Maga félreért, Mancika. Én nem arra gondoltam!

Erre mindketten „arra" gondolnak, arra a nem-arrára.

Ime, így föst, ha két ember azt hiszi, hogy félreértette egymást. Tökéletesen ugyanazt értik, vagyis egyetértenek.

Emberek, ne üldözzétek a félreértést, félreértésből fakad a boldogság. Minden jó színdarab valami félreértésen sarkal. Két ember az első felvonásban valamit félreért, ami majd csak az utolsó felvonásban fog tisztázódni. Ha nincs félreértés, nincs színdarab, ha nincs színdarab, a szerző éhenhal, ha a szerző éhenhal, a színészek munkanélkülivé válnak; becsukhat a primadonna és mehet dolgozni a színigazgató.

Az igazi meg nem értés nem is félreértésből származik, hanem a világosan megmondott szóból. Teszem, ha az udvari bálon valaki elkiáltana egy közismert, de aljas kifejezést, senki sem hinné el, hogy mit hallott. Pedig azt hallotta.

Hogy két ember valamit sikeresen megértsen, ahhoz csak minimális intelligenciára van szükség. Ahhoz viszont, hogy valamit sikeresen félreértsen, magasrendű intelligencia szükséges.

A fürdőszobában fogat mosok és a hallból szólnak hozzám. Ha az ember mosakszik, vagy ha a fogát mossa, hiába beszélnek hozzá, egy szót sem ért. Ezt illenék tudni annak a másiknak is, mert ő is volt hasonló helyzetben. Direkt leállok hát, hogy halljam mit akar. De persze épp akkor nem beszél. Azt hiszi, hogy már hallottam s most várja, hogy feleljek.

— Már százszor mondtam, ha fogat mosok, hiába beszéltek hozzám!

Nem felel. Ugy látszik, megsértődött. Megeresztem a csapot. Fordulok a szappanért, Teri áll mellettem. Hallom, hogy beszél, de a csaptól persze megint nem érteni.

— Már megint ilyenkor szólsz!

Leállítom a csapot. A szemem közé nevet:

— Épp azt beszélem, hogy te is hiába szólsz, a csaptól egy szót sem értek. Tudhatnád.

Ez világos beszéd. Ugyanolyan világos, mint az enyém volt.

Ezért nem értettük egymást. **Simon Zoltán.**

Még a tavalyinál is jobb búzatermés várható

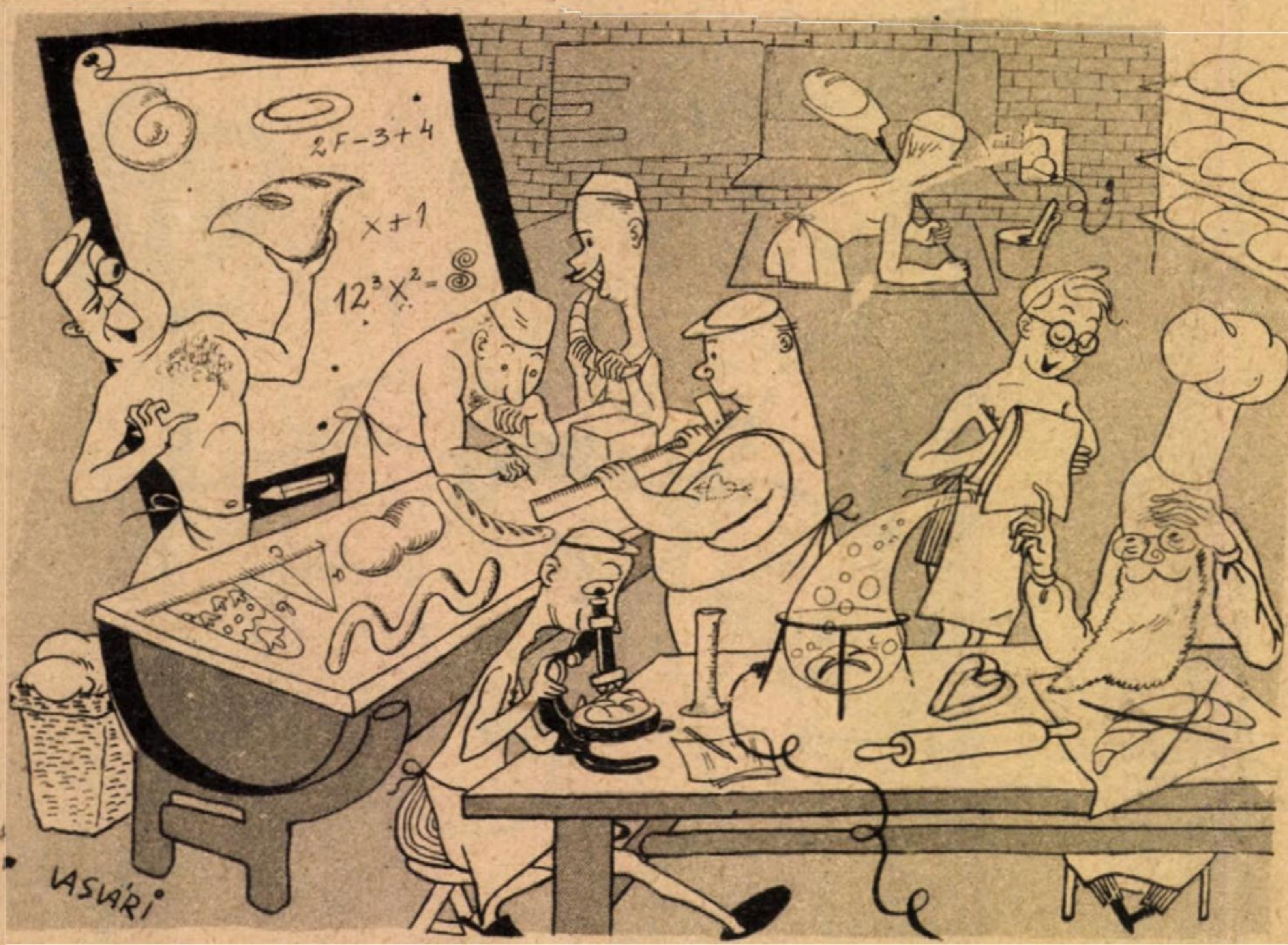
2F−3+4
x+1
12³X²=
LASVÁRI

Minthogy a tavalyi búzatermés lehetővé tette a jegynélküli zsemle, császárzsemle, kifli, kalács sütését, a képünkön látható süteménytervező brigád azt kisérletezi ki, hogy milyen újfajta süteményeket süssenek az idei búzamerésből.

A világ ifjúságának találkozója előtt

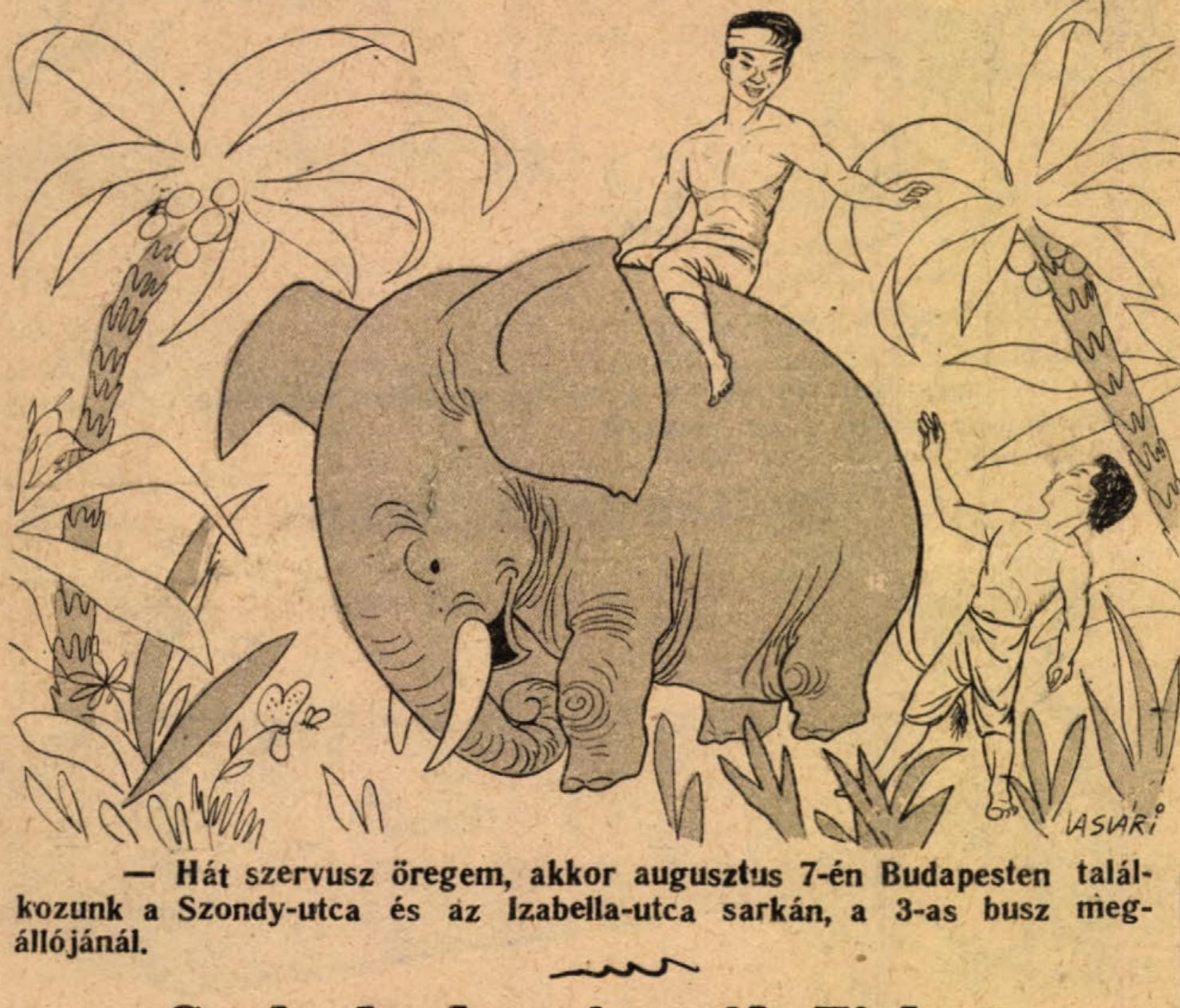

— Hát szervusz öregem, akkor augusztus 7-én Budapesten találkozunk a Szondy-utca és az Izabella-utca sarkán, a 3-as busz megállójánál.

Szabadonbocsátották Eislert

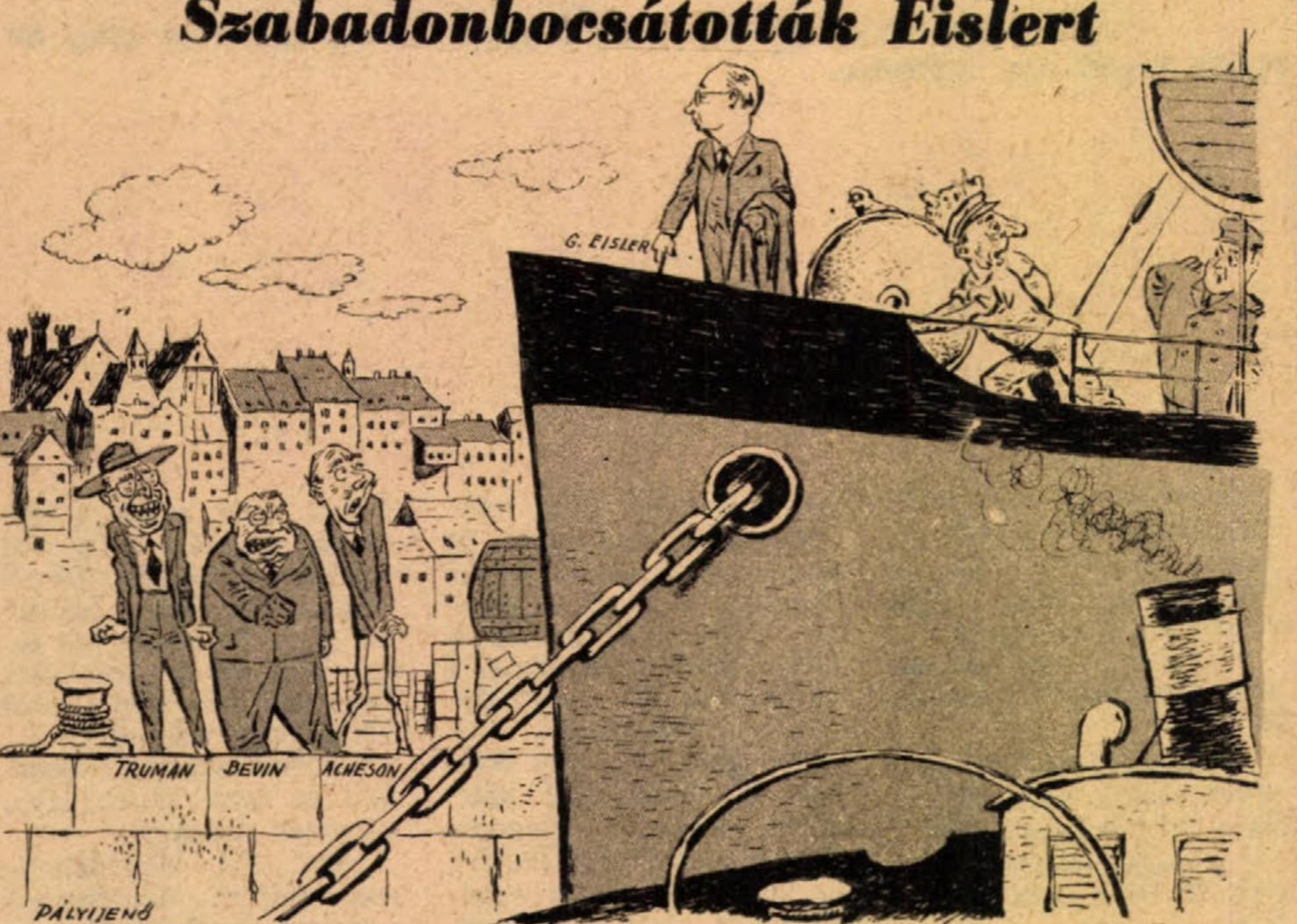
G. EISLER
TRUMAN
BEVIN
ACHESON
PÁLYIJENŐ

— Hogy csikorognak ezek a láncok!

— Nem a láncok csikorognak kapitány úr, hanem Truman úrék csikorgatják a fogukat!

Hajnali cigaretta

Szerény megfigyelésem, hogy a pesti ember cigarettát mégcsak vesz végszükségben, de gyufát semmiképen sem. Egyik hajnalban ismerőssel utaztam az 52-esen befelé. A laktanyánál leszálltam, hogy átszálljak a 6-osra. Ismerősöm felszaladt elintézni valamit a szemközti házban és megkért, hogy várjak rá.

Rágyujtottam és álmosan nézegettem a reggeli lapok címoldalait. Közben egyik villamos a másik után érkezett s a tömegek rajvonalban rohamozták a Körúton induló 6-osokat. Mikor jóleső mélyen elsőt szippantottam, mellém ugrott egy idős úr.

— Szabad tüzet?

— Tessék.

Idegesen szippantott kettőt és tovább rohant. Mielőtt újból a számhoz emelhettem volna a cigarettát, három fiatalember állt körül: „Szabad?" Reménytelenné vált még a gondolata is annak, hogy szívjak a cigarettámból, mert már hatan álltak körülöttem. Sorra nyujtottam az életet adó tüzet, egy sárga kalapos férfi pedig, „megengedi, kicsit remeg a kezem" — felkiáltással kiemelte a cigarettát kezemből és úgy gyujtott rá. Tőle egy cvikkeres városi alkalmazott vette át, attól meg egy idősebb hölgy.

Közben megérkezett ismerősöm és belémkarolva elhúzott a villamos felé. Láttam, hogy egy aktatáskás férfi már nem adja tovább a cigarettát, hanem azzal együtt utánunk ugrott. Egymás mellett lógtunk a lépcsőn. Dohányosok tudják, hogy van ez, nagyon kívántam az első szippantás folytatását és nagynehezen, félkézzel előkotorásztam még egy Kossuthot.

— Szabad? — szóltam a cigarettámat szívó aktatáskáshoz.

Az utolsónak mélyet szívott a cigarettából, azután könnyed mozdulattal elhajítva a csikket, gőgösen rámreccsentett: „Vegyen gyufát magának!"

(ordas)

Ezen a viccen mulat ma Spanyolország

Megkérdezte Francotól egy külföldi újságíró: mi a felfogása az állampolgári egyenlőségről.

— Hogy-hogy „mi a felfogásom"?, — méltatlankodott Franco. — Az én szememben minden spanyol állampolgár egyenlő!

— Valóban?

— Hát hogyne! Nullával egyenlő.

Példázat
Truman és Franco viszonyáról

Gugyerák találkozik egy barátjával.

— Mi van azzal a fiatalemberrel — kérdi Gugyeráktól a barátja —, akit csalásért feljelentettél?

— Kiegyeztünk — feleli Gugyerák. — Feleségül vette a lányomat.

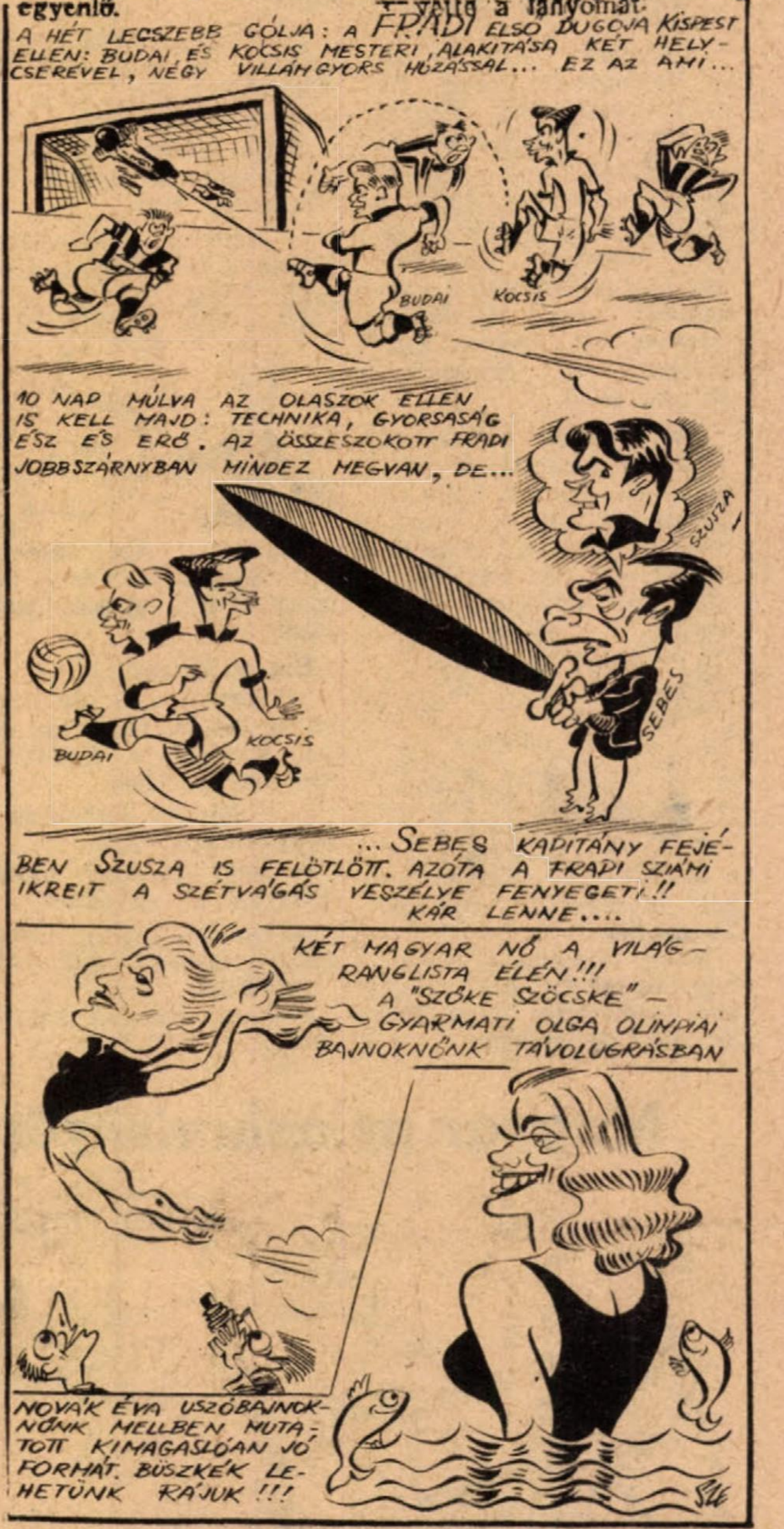
A HÉT LEGSZEBB GÓLJA: A FRADI ELSŐ DUGÓJA KISPEST ELLEN: BUDAI ÉS KOCSIS MESTERI ALAKÍTÁSA KÉT HELYCSERÉVEL, NÉGY VILLÁMGYORS HÚZÁSSAL… EZ AZ AMI…
BUDAI
KOCSIS
10 NAP MÚLVA AZ OLASZOK ELLEN IS KELL MAJD: TECHNIKA, GYORSASÁG ÉSZ ÉS ERŐ. AZ ÖSSZESZOKOTT FRADI JOBBSZÁRNYBAN MINDEZ MEGVAN, DE…
SZUSZA
BUDAI
KOCSIS
SEBES
…SEBES KAPITÁNY FEJÉBEN SZUSZA IS FELÖTLÖTT. AZÓTA A FRADI SZIÁMI IKREIT A SZÉTVÁGÁS VESZÉLYE FENYEGETI!! KÁR LENNE….
KÉT MAGYAR NŐ A VILÁGRANGLISTA ÉLÉN!!! A "SZŐKE SZÖCSKE" — GYARMATI OLGA OLIMPIAI BAJNOKNŐNK TÁVOLUGRÁSBAN
NOVÁK ÉVA USZÓBAJNOKNŐNK MELLBEN MUTATOTT KIMAGASLÓAN JÓ FORMÁT. BÜSZKÉK LEHETÜNK RÁJUK!!!
SÜE

Ludas Matyi sakkozik

16. feladvány

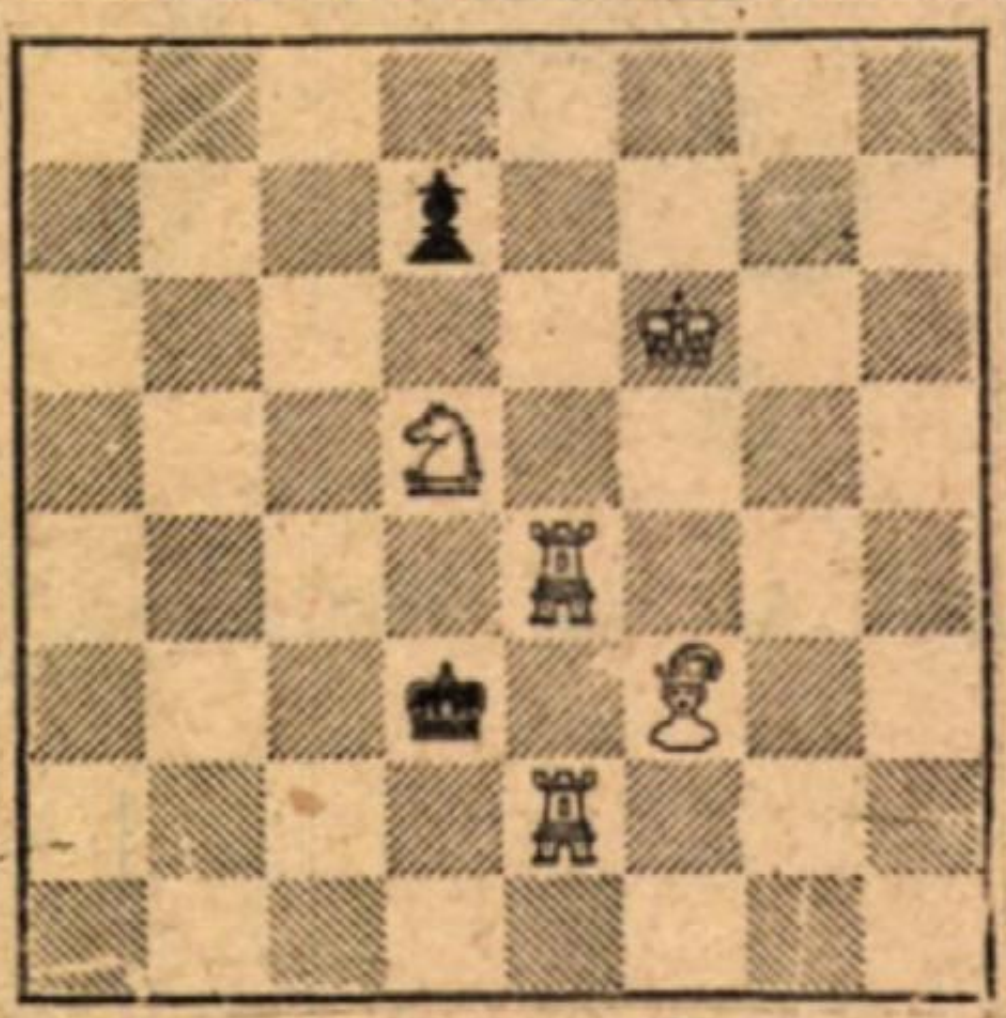

Matt 3 lépésben (3 pont).

5. végállás

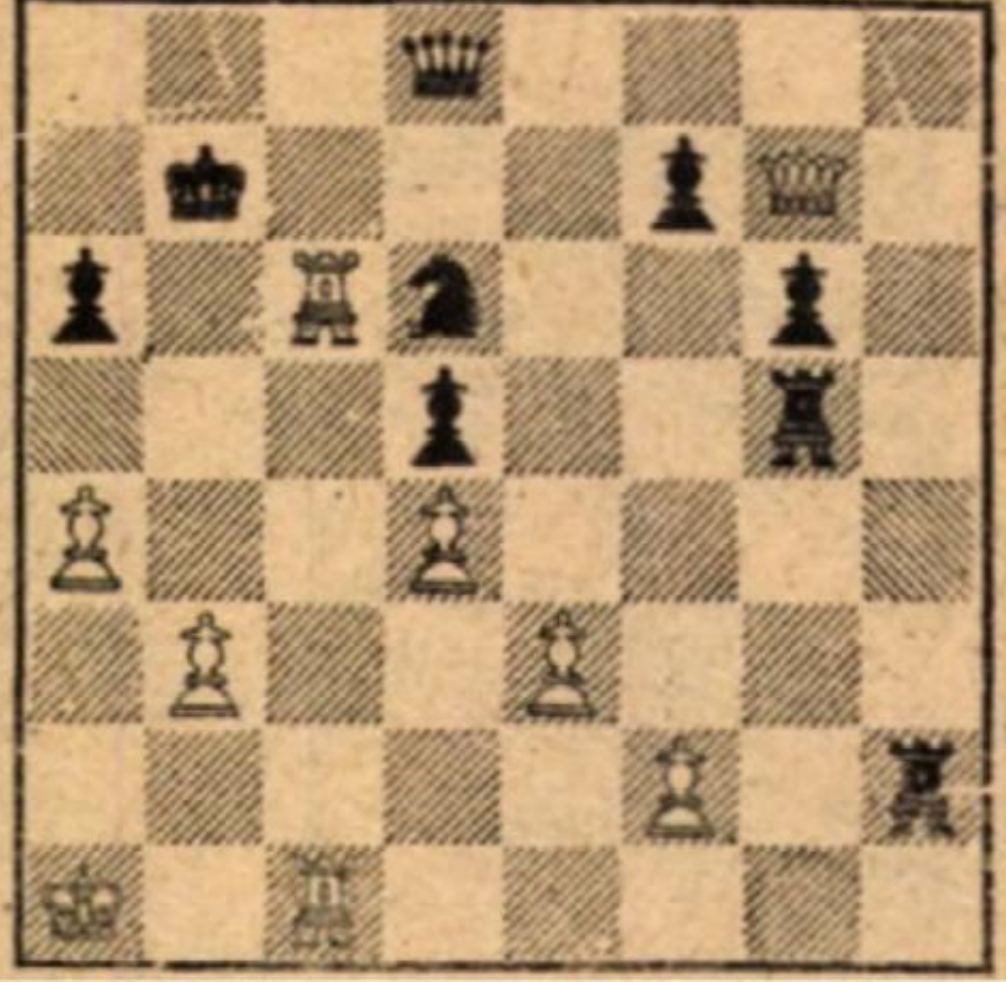

Világos van lépésen. Hogyan kell folytatnia?

Mi lesz a játszma kimenetele 1. ha sötét helyesen válaszol és 2. ha sötét hibázik? — Helyes megfejtése: 3 (három) pont.

A 2. számu végállás megfejtése:

1. Bh5+! Kh5: (1…gh5:-re 2. Vf6+ és matt!)

2. Vé5+ Kh6 3. Vg5+ Kg7 4. Vé+Kg8 5. Vé8+ és világos örökös sakkal döntetlent tart.

A 18. számu feladvány megfejtése:

1. Fh5.

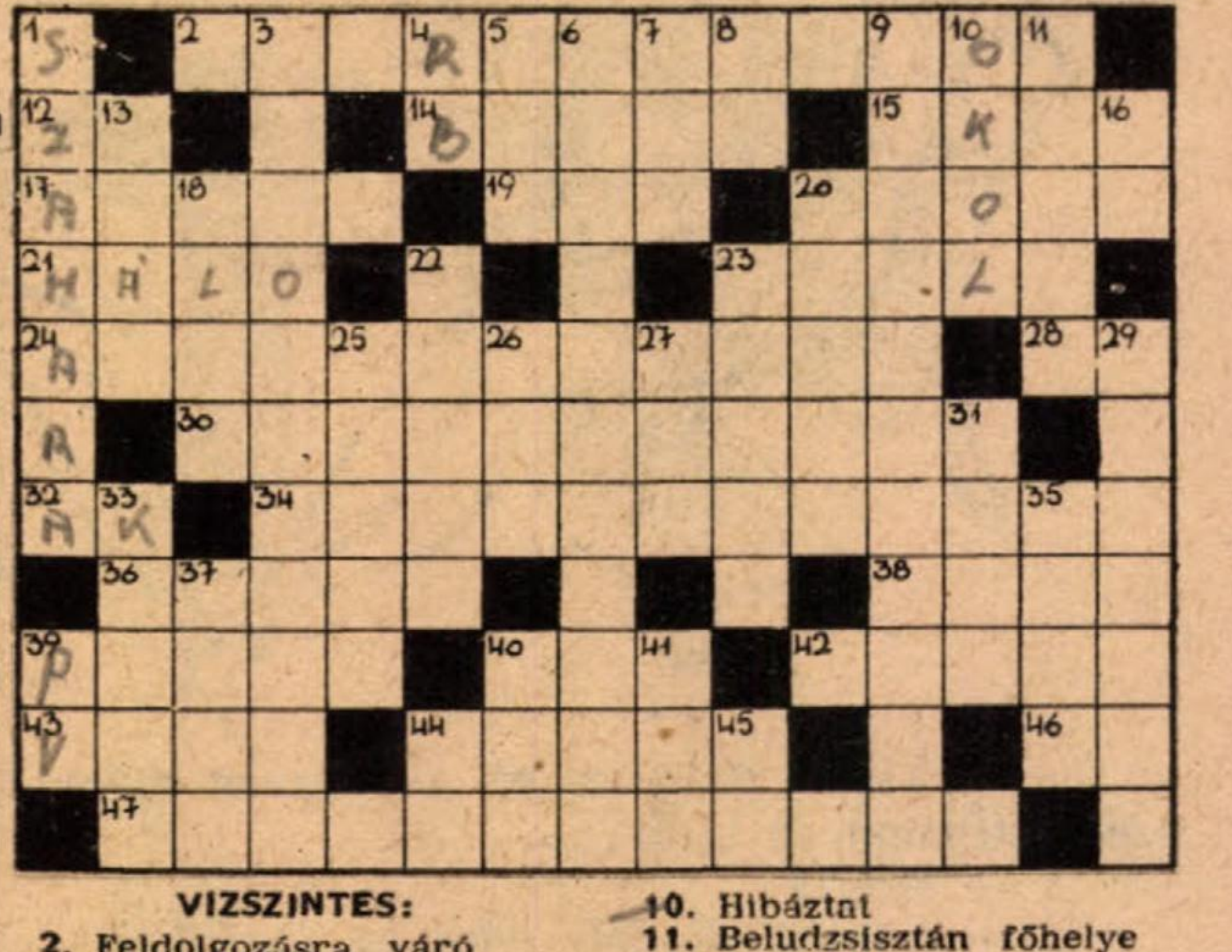
S
R
O
Z
B
K
A
O
H A L O
L
A
A
A K
P
V

VIZSZINTES:

2. Feldolgozásra váró nyersáruk
12. Fordított névelő
14. Amerikai bölény
15. Falu a Csallóközben
17. Szerelem, franciául
19. Forrasztófém
20. Felvidéki folyó
21. A lakás egyik helyisége
23. Az ő zsebében
24. Csaba és Huba siratják vissza
28. Timár József névjele
30. Az MNDSz főtitkára
32. …robata
34. Sűrűn van dolga az OTI-val
36. A „Hovanscsina" is ez
38. Ebbe, ikerszava
39. Associated…: az amerikai lapok hírszolgálati irodája
40. Azonos betűk
42. Céljához jut
43. Tiltakozás
44. Társaságbeli viselkedés
46. Angol elüljáró
47. Amerika bal- (de jobbik) oldalának vezetője

FÜGGŐLEGES:

1. A sivatagok sivatagja
3. A 47. vízszintes munkatársa, világhírű művész, az elnyomott négerek szószólója
4. Rába mássalhangzói
5. Római kilencvennyolcas
6. Fagyejev remekműve
7. A MINSz elnöke
8. Fordított kettősbetű
9. Egy vadállat, meg egy házi
10. Hibázni
11. Beludzsisztán főhelye
13. A másik
16. Kettősbetű
18. Igen fontos nyersanyag
20. Vajjon jól áll-e a lábán, vagy nem?
22. Ritkább női név
23. Vissza: rajta kívül senki más
25. Német egyiptológus és szépirodalmár (ék.-felesleg.)
26. Hírekben van
27. ÓME
29. Azt mondja: kerüld a rosszat!
31. Francia világi pap
33. Operaénekes, jeles basszista
35. Spanyol folyó
37. Szaporodási sejt
39. Papp Viktor névjele
40. Sor, angolul
41. Fosztórag, -ről párja
44. …house is my castle
45. Ural páros betűi

E G Y S É G B E N A Z E R Ő
D I A N A Y I R M A R Ó T
I N R I N É Z E M B O L É
S E D M A R O D I K S A V
Z R G Ó P E N T I Z D E
M V É K O N Y P É N Z Ű S
A B M Á Z T A P O S A T
G A G T O V A R I S E K E
Y G A H K A L I T I P A R
A N N A M L A P S Z E R V
R O S S Z T A N Á C S Á D :

A multheti rejtvényünk megfejtése

A 7 legzamatosabb vicce

Egy Koumintang-tábornokot megkérdeznek:

— Mondja, tábornok úr, miért menekültek Sanghájból angol zászló alatt?

A tábornok keserű arccal feleli:

— Hát volt nekünk időnk zászlókat válogatni?

Példázat
Trumanék szándékairól

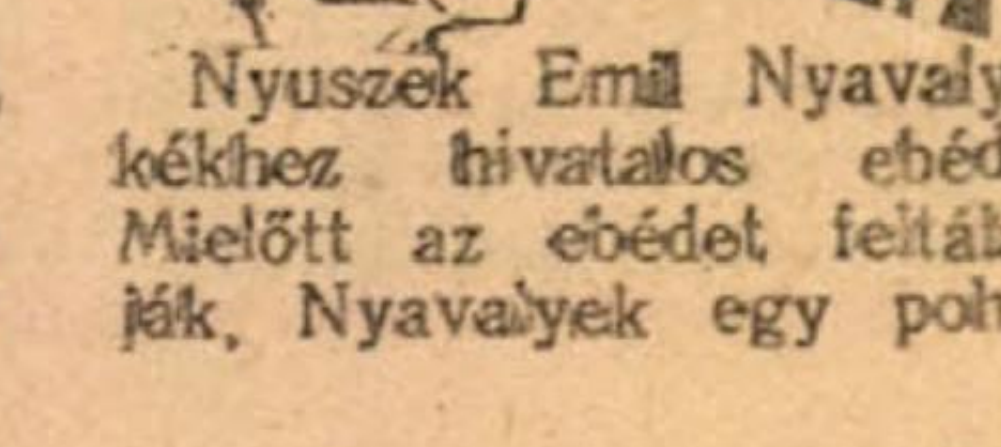

Nyuszek Emil Nyavalyekékhez hivatalos ebédre. Mielőtt az ebédet feltálalják, Nyavalyek egy pohár bort tölt Nyuszeknek.

— Na? — kérdi tőle — mit szólsz ehhez a borhoz?

— Nem tudom — mondja töprengve Nyuszek.

— Hogy-hogy nem tudod?

— Úgy, hogy bornak egy kicsit vizes — mondja elgondolkozva Nyuszek —, víznek meg egy kicsit boros.

BALLADA a Themse parti EMBERRABLÓRÓL

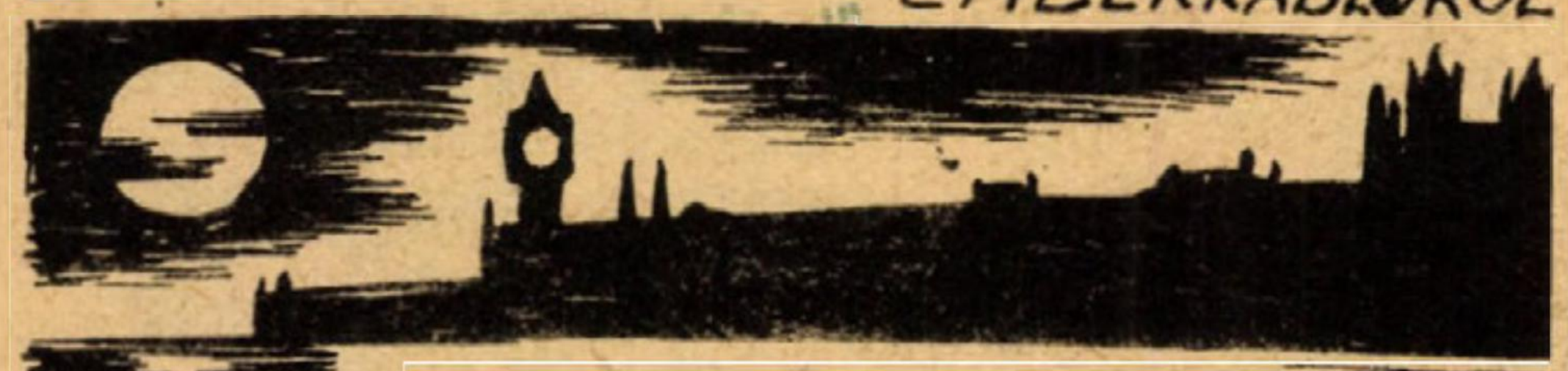

A West-India dokkok felől
Gyömbérszag szállt és barna füst,
S az ólomszínű felhők között
Sápadtan ült a holdezüst.
A Themse part mély hajlatára
A Scotland Yardnak árnya hullt,
És Bill a mocskos szvetterében
A rakpart mélyén meglapult.

Dokkmunkás volna Bill, de sajna
Már hetek óta nincs meló,
És hetek óta mondogatja
Sajátmagának: Bill, te ló!
A hetet-havat elhiszed mind,
Mit a vén Bevin összehord?
Hisz a zsánere nem a munkás,
Hanem a viscount és a lord.

Te hiszed azt, hogy ahol Bevi ,
A munkáspárti külügyér,
A szomszédba fog elszaladni
Kis jogfosztási ürügyér'?
Te elhiszed a Scotland Yardról,
Hogy tisztességes policáj?
És tisztességes embert is csak
Akkor lop el már, ha muszáj?

Én úgy látom, hogy. Angliában
Más lett a hang és az irály,
És tulajdonképp nem is György úr;
Bevin úr lett itt a király.
Király lett ő, s a dicsőségét
Hirdetik minden koron át;
Mert Gerhard Eisler elrablása
Feltette rá a koronát!

Pályi Jenő.

És ez így megy egész nap

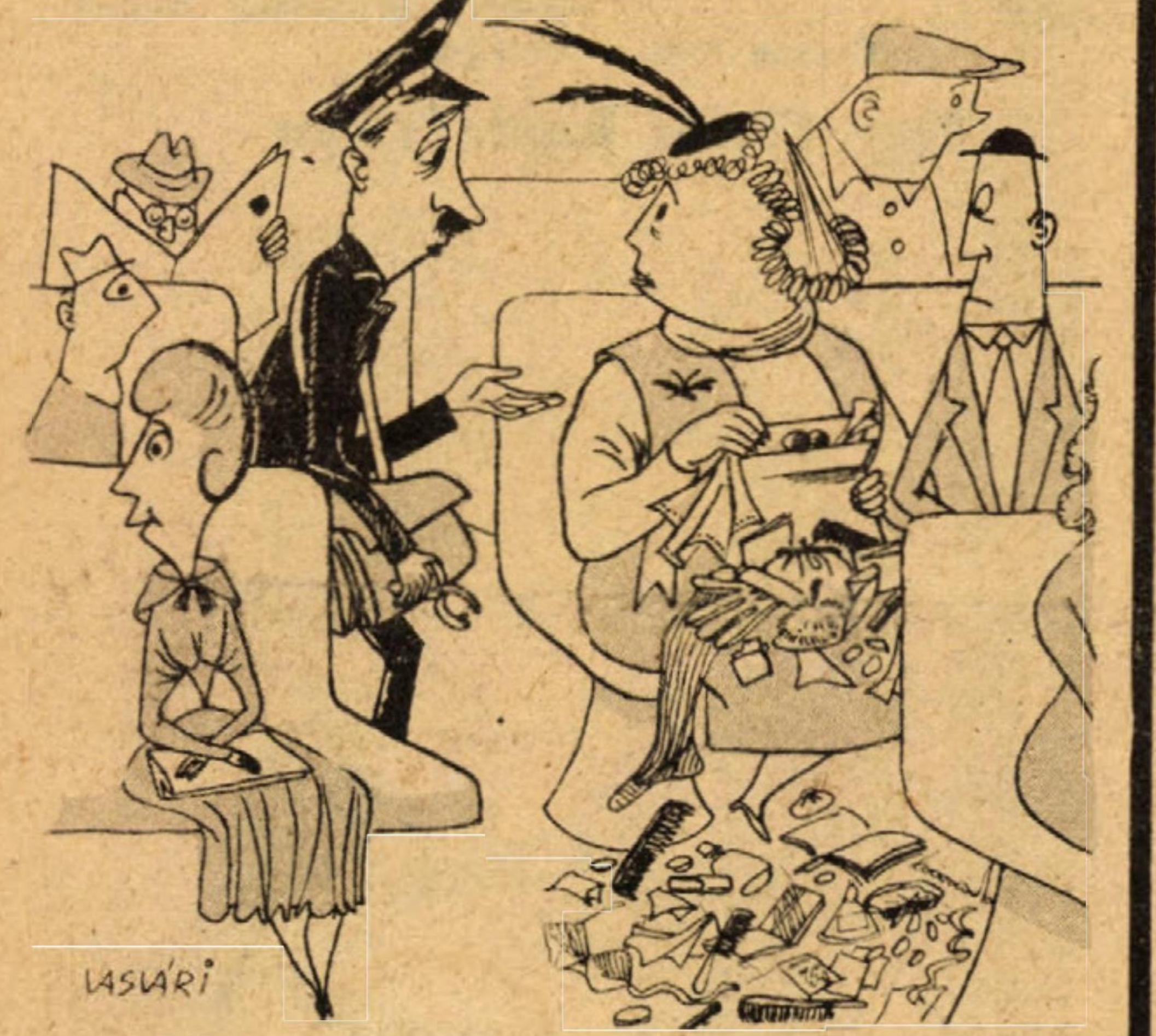

— Csak egy kis türelmet kalauz úr, valahol itt kell lenni a jegyemnek...

—o—

Friss eszkimóka

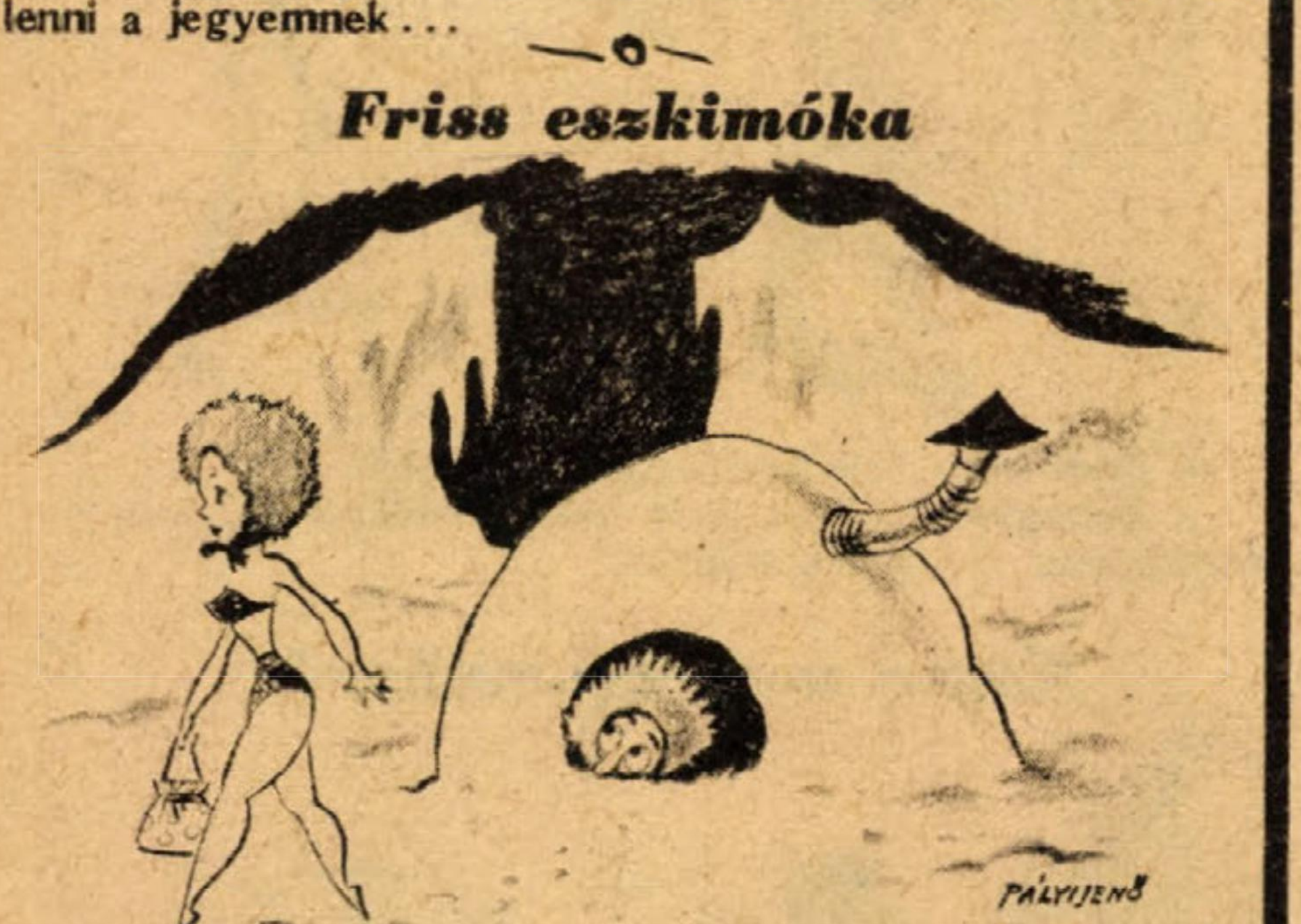

— Fyű a mindenit, ez már megint strandra megy!

Kedves emlékeztető

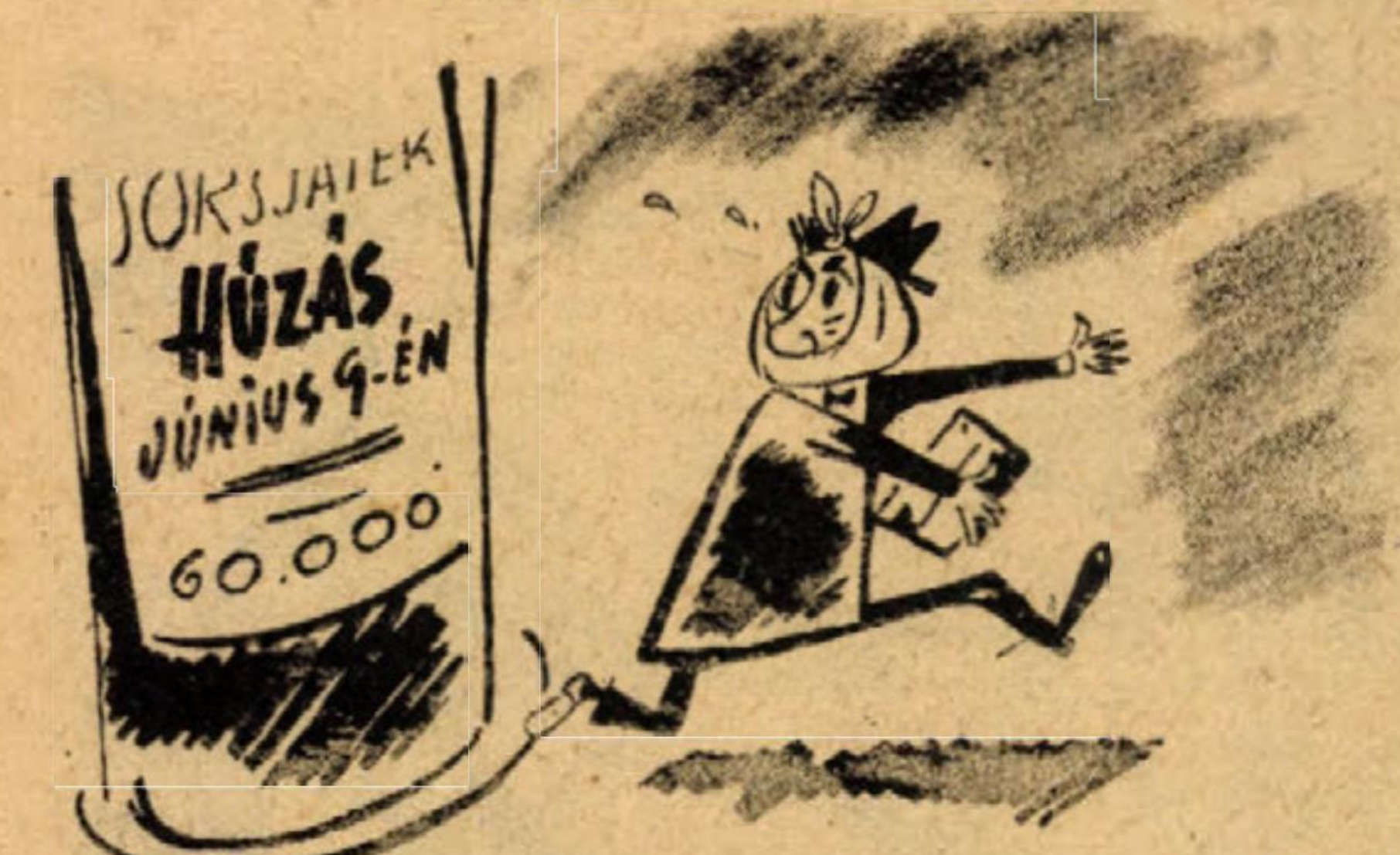

Pistikének van esze!

Kovácséknál arról beszélnek, hogy melyik családtag mit kap a könyvnapon. A szülők azt ajánlják, hogy Pistikének vegyenek egy természetrajzi művet, amelyből szórakozva megismeri majd az állatvilágot. Pistike tiltakozik:

— Nem kell a természetrajzkönyv! Rengeteg benne a szereplő és sehol semmi cselekmény.

Gyermekfalu épül a Margitszigeten

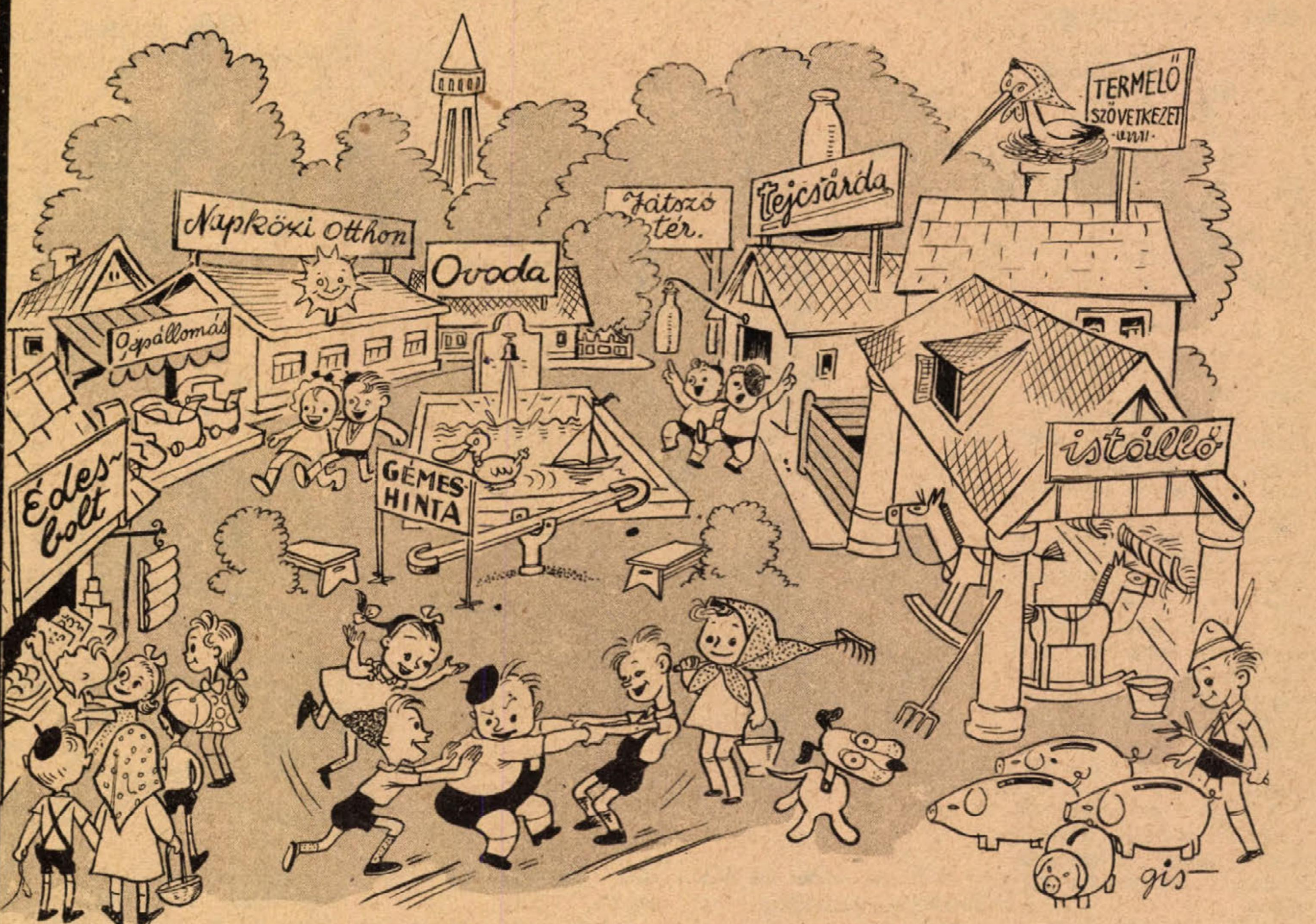

— Na gyere csak Pista, te leszel a kulák.

Szakmák dicsérete
(Tudományos értekezés)

Ma az utcán végigmenve láttam a különböző cégtáblákat és elgondolkoztam a mesterségek keletkezésén.

Egész biztos, hogy az emberiség első korszakában még nem voltak mesterségek. Az ősember mindent maga csinált, egyszemélyben suszter, szabó, hentes, halász, vadász és tisztviselő volt, olyannyira, hogy például ha nem fizette rendesen az adót, megjelent a barlangjában és végrehajtotta sajátmagát. Esetleg ki is lakoltatta, aztán visszament és nyugodtan tovább aludt.

Az ősember rendkívül sokoldalú volt, mindenhez értett és nem volt szüksége senkire. Ha például ruha kellett, szabott magának egy szép, kétsoros fügefalevelet, csapott vállakkal, hátul behúzva, elől sveifolva és észre se vette, hogy elmaradt a részletfizetéssel.

Szóval az ősembernek még ilyen általános műveltsége volt, csak aztán kezdte magát specializálni különböző foglalkozási ágakra. Ma már ott tartunk, hogy a legtöbb ember rendszerint csak egy dologhoz ért és ahhoz se mindig. Jellemző, hogy például a suszter mással csináltat cipőt, a szabó ruhát, az orvos ha beteg, másik orvoshoz megy és az apához egy másik apa jár vizitbe. Ez se volt azelőtt, mert mint már említettem, az ősember még mindent maga csinált.

De persze annak, hogy ma minden embernek megvan a maga külön mestersége, sok jó oldala is van. Mégis csak így keletkeztek az egyes szakmákon belül a kitűnő szakemberek, továbbá minden mesterségnek megvan a maga szépsége és minden mesterség szép, ami a haladást szolgálja. Emlékezhetnek rá, hogy gyerekkorunkban milyen szeretettel játszottuk azt a társasjátékot, hogy „Amerikából jöttünk, mesterségünk címere" — és akkor az ember mondott két betűt, például azt, hogy „v. i.", ami annyit jelentett, hogy vizet inni, egyidejűleg pedig mutatni kellett a vizivást. Csak azt nem értem, miért kellett Amerikából jönni ahhoz, hogy az ember vizet igyon, és hogy miféle mesterség az, ami abból áll, hogy vizet isznak, továbbá, hogy lehet abból megélni, még akkor is, ha az ember túlteljesíti a vízi normát.

Persze, ma már az egész játék megváltozott, inkább felnőttek játszák, mégpedig az úgynevezett disszidensek és nem úgy mondják, hogy Amerikából jöttünk, hanem Amerikába mentünk, mesterségünk címere „h. á.", ami annyit jelent, hogy „hazát árulni" és nekik is mutatni kell, mert ha nem mutatják, nem kapnak a Trumantól egy lyukas dollárt sem.

És itt be is fejezem értekezésemet, mert amiről beszéltem, az egy utolsó mesterség. **Darvas Szilárd**

Jól ismeri Marxot

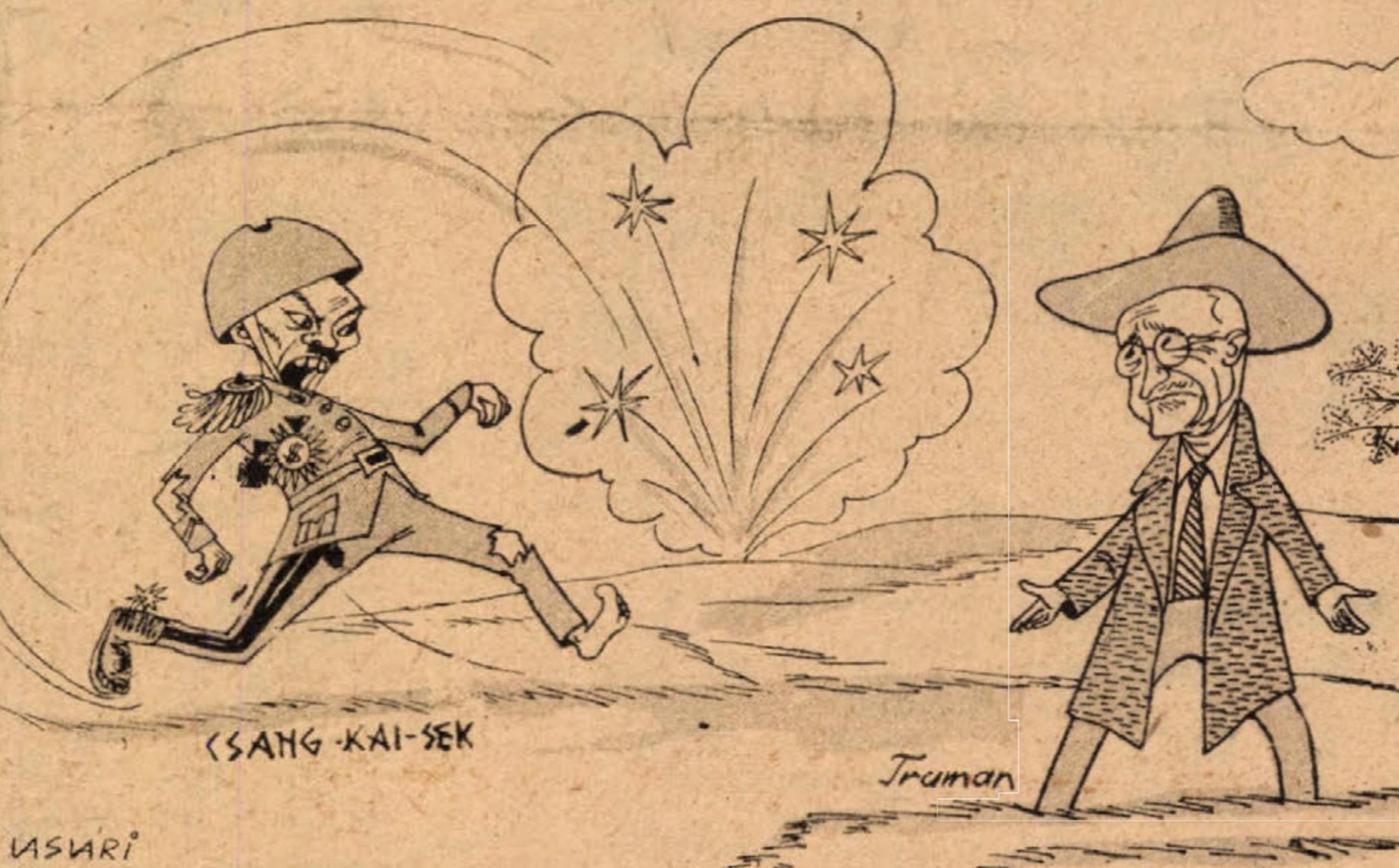

Truman: Miért szalad, Mr. Csang Kai Sek?

Csang Kai Sek: Mert az egyén cselekvését a társadalmi viszonyok szabják meg.

Beszkárt-vetítőautó az utcán

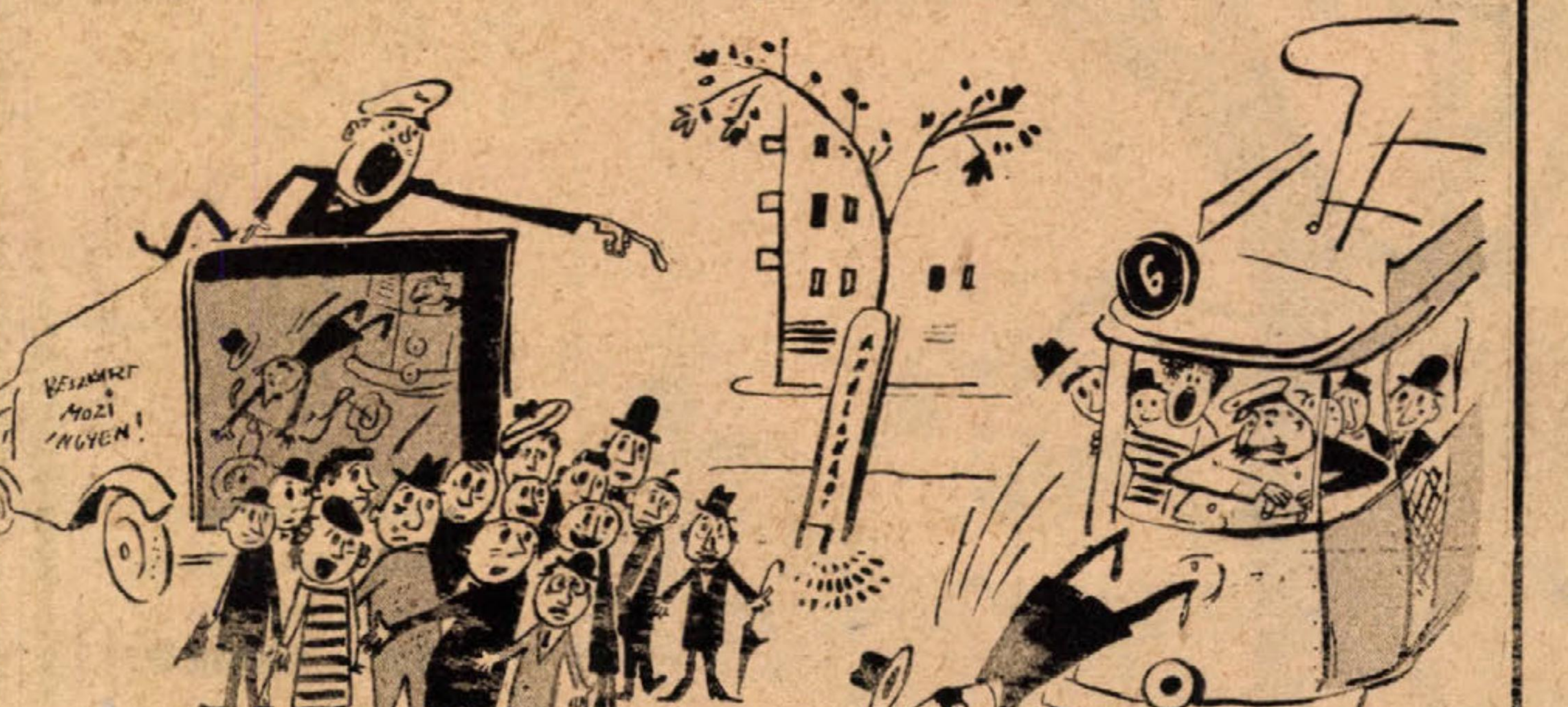

— Ime hölgyeim és uraim, itt látható, amint természet utánozza a filmművészetet...

A sangháji győzelem világvisszhangja

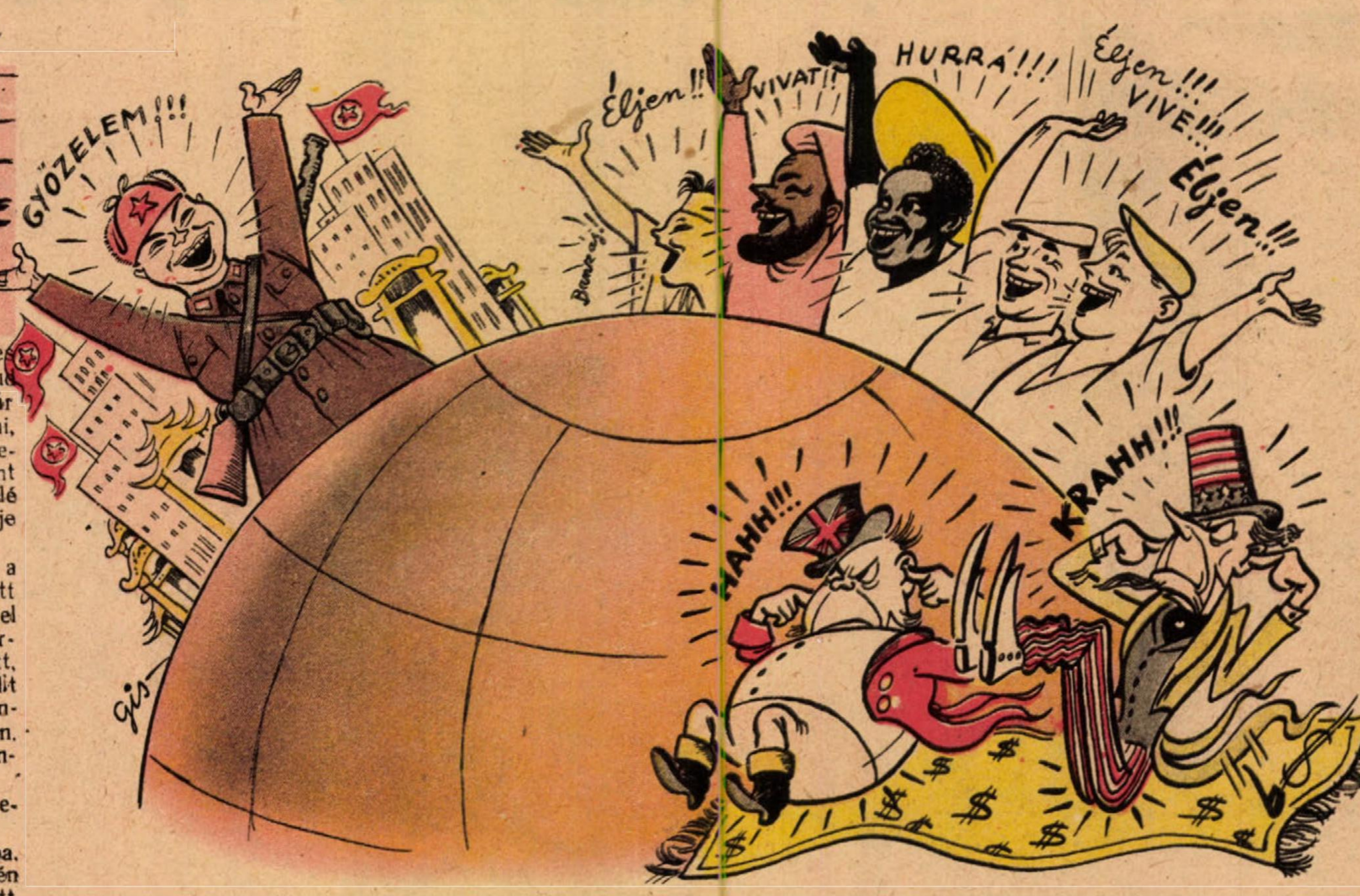
GYŐZELEM!!!
Éljen!!
VIVAT!!
HURRÁ!!!
Éljen!!!
VIVE!!!
Éljen!!!
HAHH!!!
KRAHH!!!

Egy ember, aki előremegy

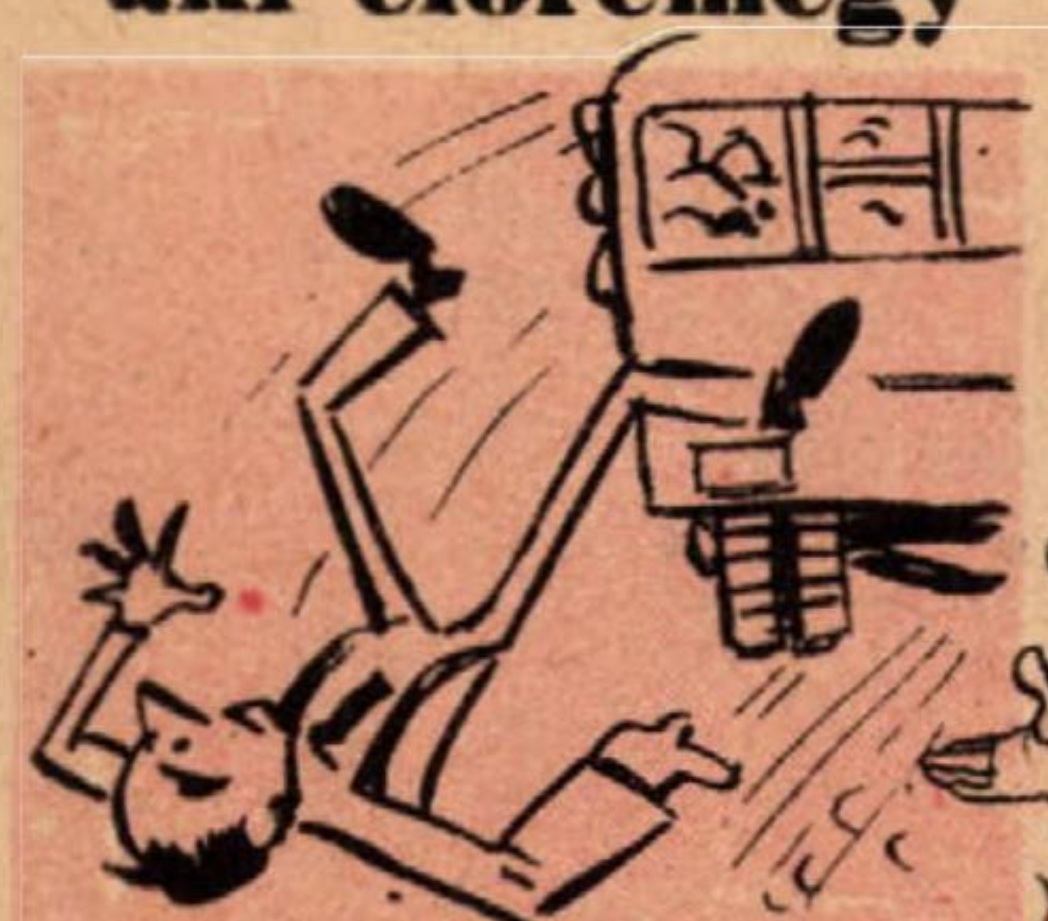

Géza egyébként rendes ember. Csak éppen nem tud várni a sorára. Képes akár másfélórát is rááldozni, hogy két perccel előbb befizethesse adóját, mint ahogy az adópénztár elé jutna az érkezés sorrendje szerint.

Tegnap este például a 34-es buszra várakozott még húsz utasjelölttel egyetemben, szépen, sorban, egyik a másik mögött, kettesével. Géza ott állt mint tizedik és nagy gondolatok sürögtek a fejében. Közben az ellenőr bejelentette:

— Gyerekesek előre mehetnek.

A felszólításra anya, apa, csecsemő indultak büszkén előre. Gézánk csatlakozott hozzájuk. Szomszédja rábődült:

— Magának mi köze a gyerekhez?

— A nagybátyja vagyok — hazudta Géza és a csecsemő apjára kacsintott. A könyörtelen apa azonban leleplezte:

— Ez az ember be akar furakodni becsületes családomba.

Géza elsettenkedett a zárkózott család közeléből a sor végére. Végre befutott a busz, a tömeg meglódult és Géza szabályszerűen felkerült az autobuszra.

Szégyen pírja öntötte el az arcát. Így akárki feljuthat! Fájdalmasan felüvöltött:

— Várjanak, itt még leszálló van!

Azzal nekifeszült a felszállóknak, repkedtek az átkok és a gombok, megcsavarták az orrát, kétségbe vonták szellemi képességeit, de három pofon, két rúgás és egy másodfokú égési seb árán mégis lejutott az autobuszról. Az induló kocsi bosszúból sárt fröcskölt rá, de ő boldogan feküdt az út porában, ereje végső megfeszítésével odaszólt az ellenőrnek:

— Úgy-e kérem, a súlyos betegeket előreviszik a sorban?

Csorna Béla

Acheson szenzációs nyilatkozata

Munkatársunk akkor pillantotta meg Achesont, amikor éppen autójába akart szállni a külügyminiszterek találkozójáról jövet.

— Nyilatkozatot kérünk a Ludas Matyi számára — ugrottunk hozzá.

— A, ön a Ludas Matyi munkatársa? — derült fel Acheson arca. — Ezt a lapot jobban szeretem, mint a washingtoni kongresszust!

— Miért? — kérdeztük kissé csodálkozva.

— Azért — felelte Acheson —, mert azt mondják, hogy az amerikai kongresszusban mindig butaságokat beszélek, a Ludas Matyiban viszont szellemeseket szoktam mondani.

— Ez valóban így van — bólintottunk. — Most azonban megkérjük, hogy legyen szíves nyilatkozni lapunknak a külügyminiszterek tanácskozásáról.

— Hm. — borult el Acheson arca. — Megmondom őszintén, mi nem tetszik nekem.

— Nos? — kérdeztük.

— Visinszkij a berlini megegyezés négy feltételéről beszélt!

— Na és?

— Mi ezt soknak találjuk! Nekünk nincs négy feltételünk, mi közismert szerénységünkkel csak egy, egyetlenegy feltételt szabunk!

— Éspedig?

— Adják nekünk szőröstül-bőröstül egész Németországot . . .

Paradicsommadarak érkeztek az Állatkertbe

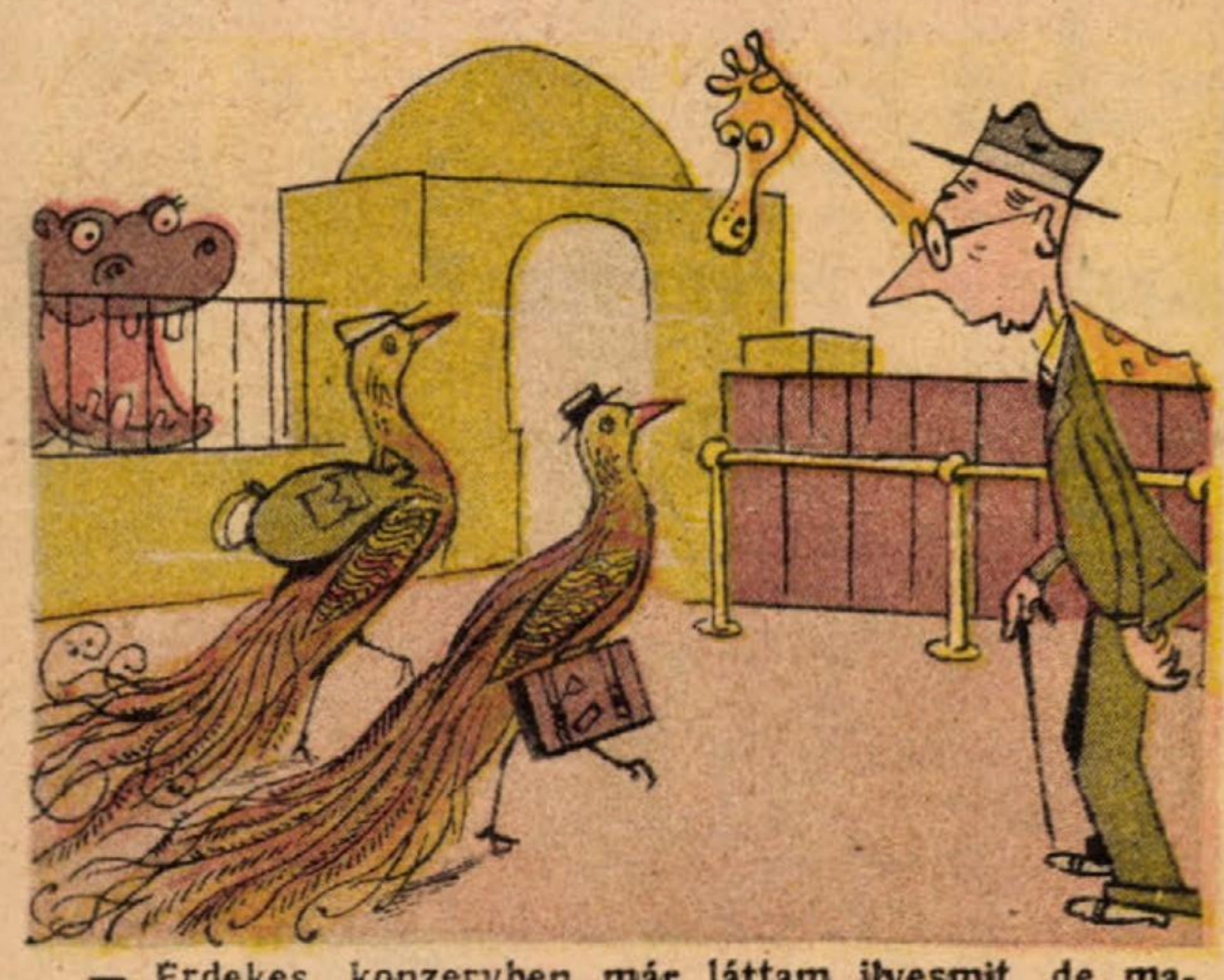

— Érdekes, konzervben már láttam ilyesmit, de madárban még nem.

A házifeladat

Jancsika számtanból egy kissé gyönge. A házifeladat megírásához tehát igénybe szokta venni apja tudását is. A napokban megkérdezte tőle a számtantanár:

— Ki csinálta meg a leckédet?

A kisfiú bevallotta:

— Az édesapám.

— Egymaga?

Jancsika felsóhajtott és legyintett:

— Dehogyis egymaga! Nekem is segítenem kellett . . .

Szórakozott kiránduló

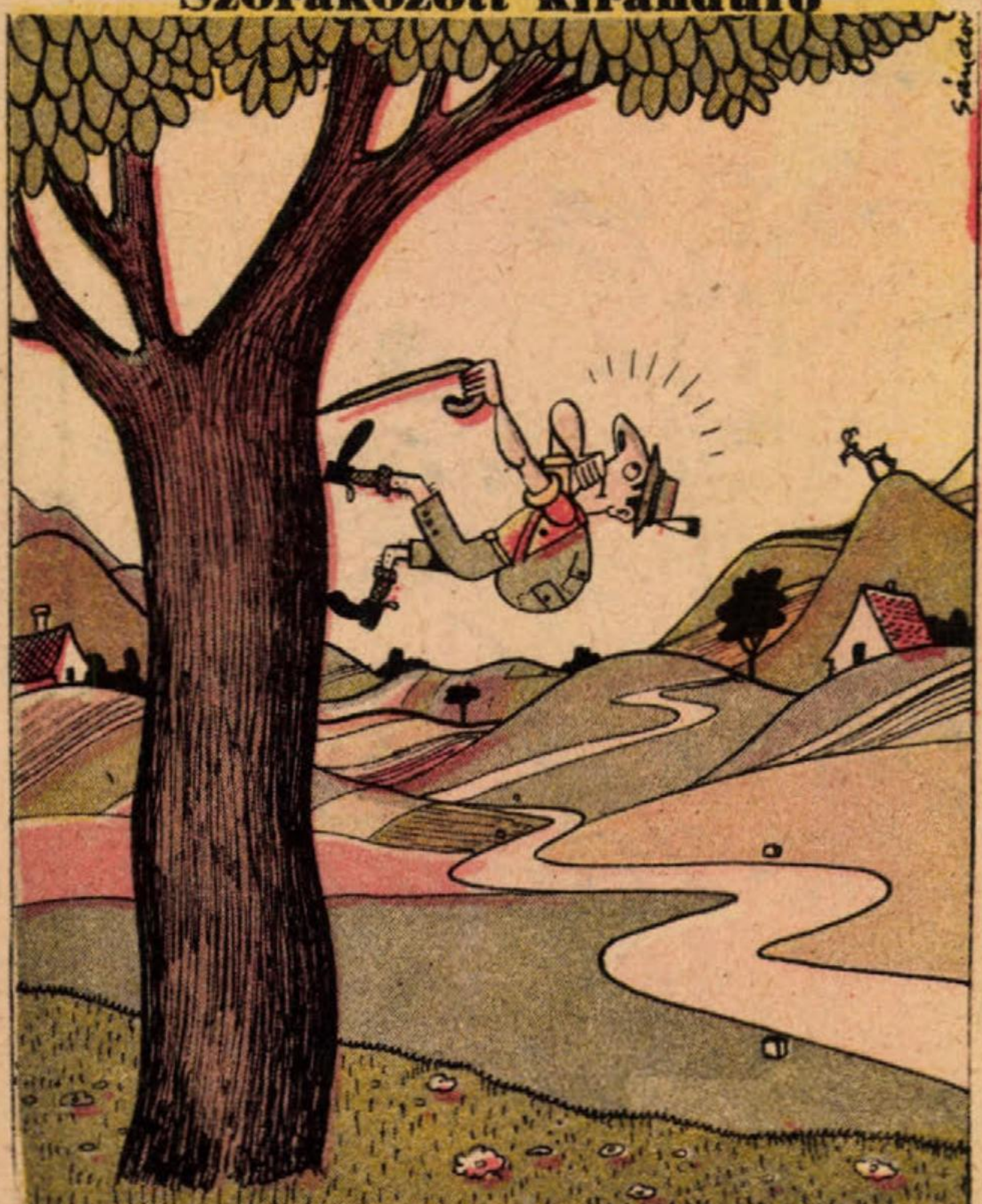

— Hm! Úgylátszik, eltévedtem . . .

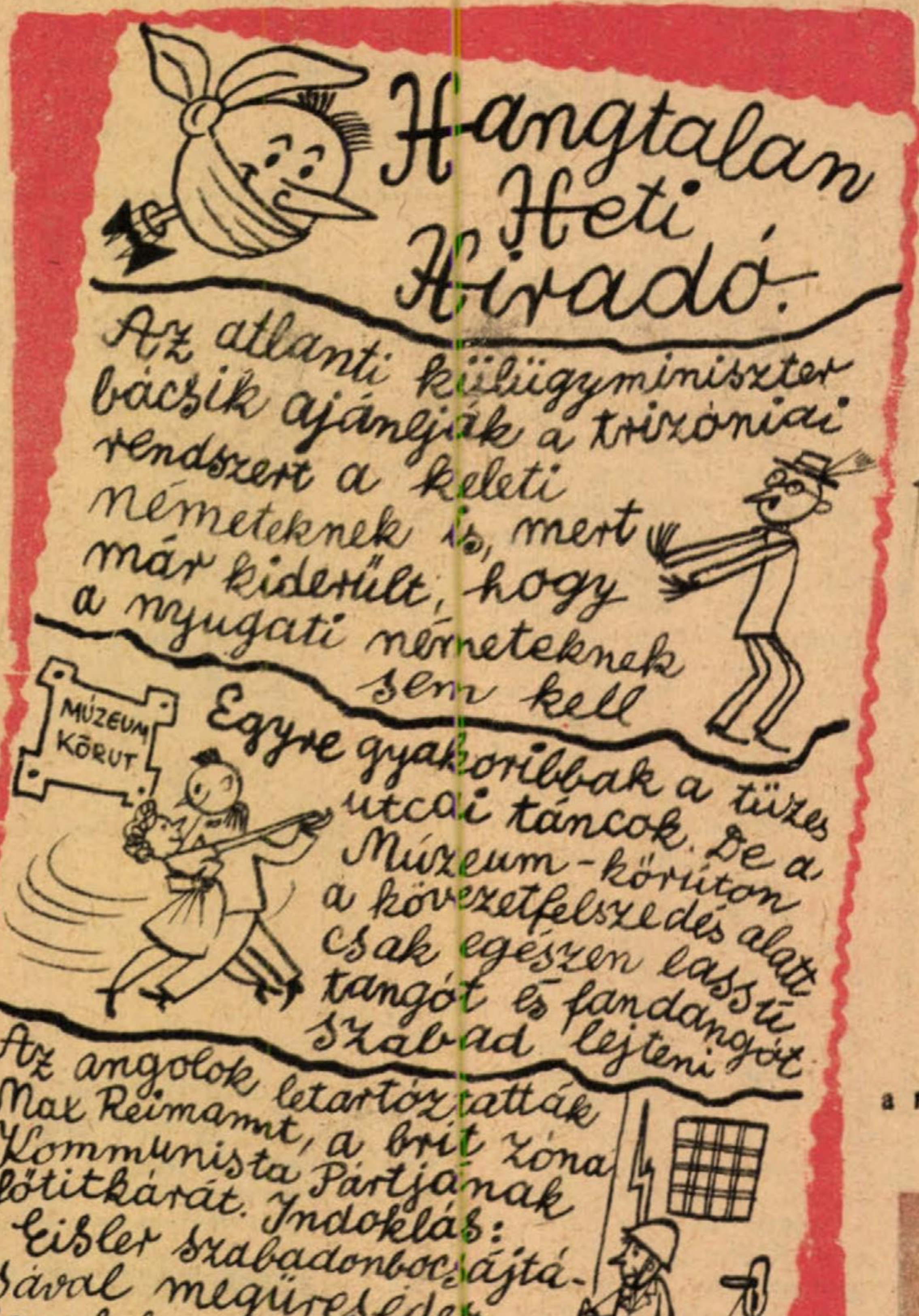

Hangtalan Heti Híradó.

Az atlanti külügyminiszter bácsik ajánlják a trizóniai rendszert a keleti németeknek is, mert már kiderült, hogy a nyugati németeknek sem kell

Egyre gyakoribbak a tüzes utcai táncok. De a Múzeum-körúton a kövezetfelszedés alatt csak egészen lassú tangót és fandangót szabad lejteni

Az angolok letartóztatták Max Reimamt, a brit zóna Kommunista Pártjának főtitkárát. Indoklás: Eisler szabadonbocsájtásával megüresedett egy hely az angol börtönökben

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott
A budapesti
Szikra-nyomda NV.
offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető:
Radnóti Károly.

Ludas Matyi azt üzeni

Békeangyal, Páris. Nem ajánljuk, hogy hátat fordítson Achesonnak. Részben azért, mert nem illik, részben azért, mert fejbeveri.

Franco, Madrid. Érdeklődésére közöljük, hogy ön nem lehet az Amerikai Egyesült Államok elnöke, mert spanyol állampolgár. A díszelnökséget beszélje meg Trumannal.

Csangkájsek. Ilyen kényes ügyekben nem szívesen adunk tanácsot, de véleményünk szerint nem ártana, ha ujra elvállalná a Koumintang fővezérségét. Több láb többet fut.

Egy főúri kastélyban

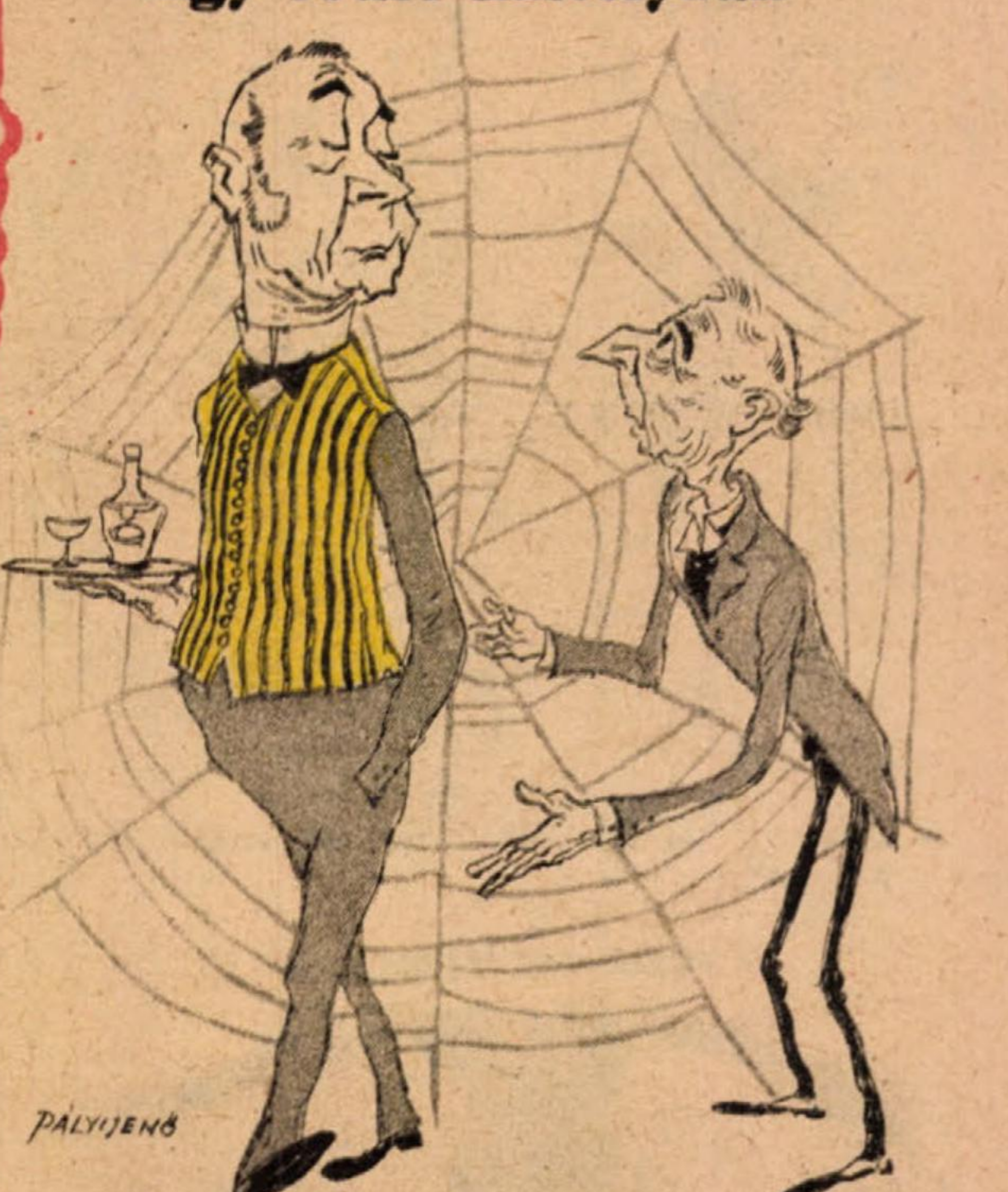

— Jean, nem hallotta, hogy csöngettek?

— Dehogynem. Csak nem nekem csöngettek, hanem a méltóságos úrnak harangoztak!

Nézze meg az ember!

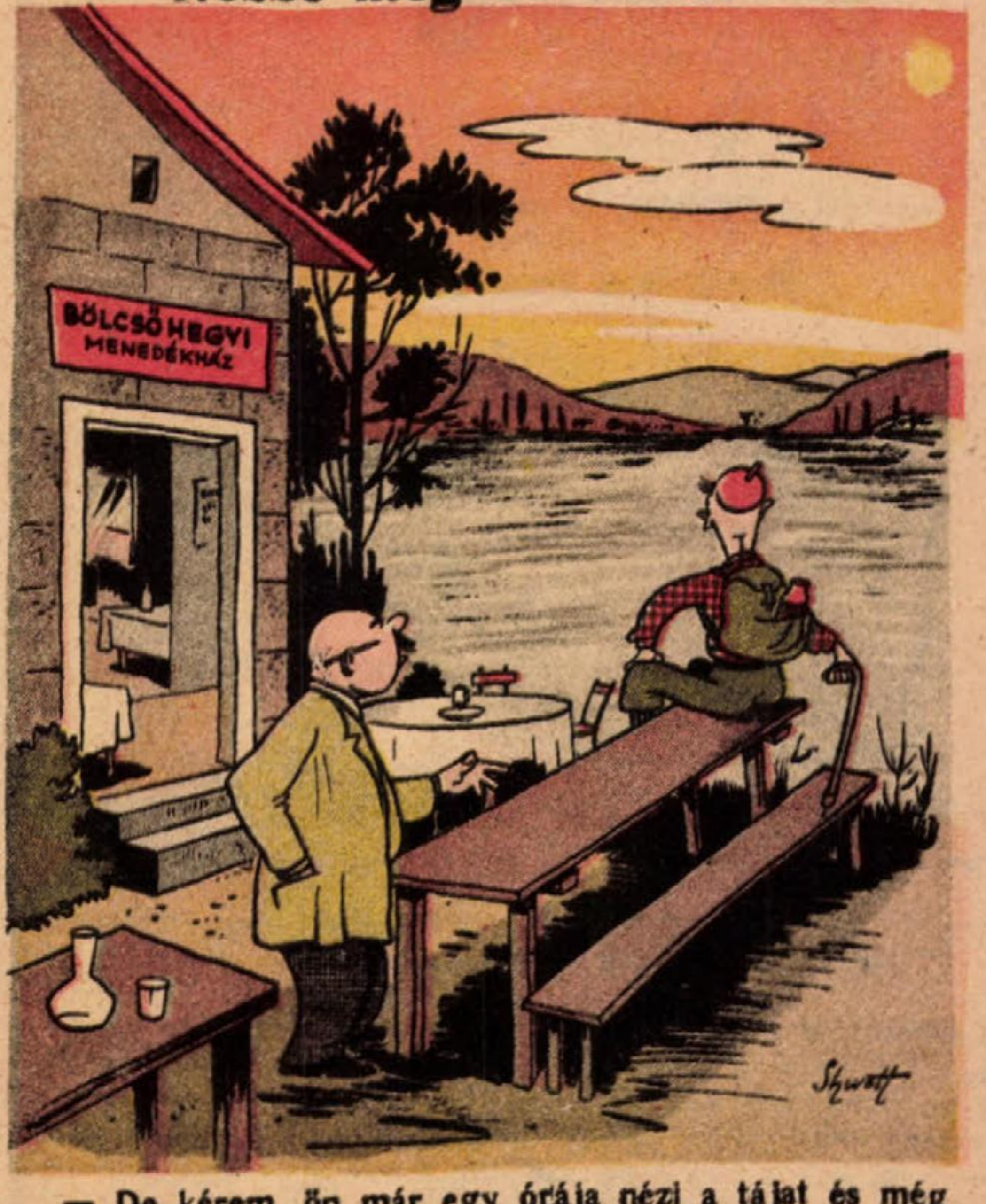

— De kérem, ön már egy órája nézi a tájat és még nem rendelt semmit! Hát mit tetszik gondolni, loptam én ezt a kilátást?!